

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΕΤΟΣ Α΄

ΜΑΡΤΙΟΣ—

— ΑΠΡΙΛΙΟΣ

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 5.

— 1922 —

Διευθυντής :

Κ. ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΑΔΗΣ

Συγγραφέας :

ΚΩΝΣΤΑΝΤ. Α. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

20— Αγησιλάου—20

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΝ

— 'Η Διεθνής υγιεινή μετά τον πόλεμον. — 'Η θέσις τῆς 'Ελλάδος. — 'Αλ. Καββαδία.	Σελ 1—6
— 'Η Δημοκρατικὴ ἐν 'Ελλάδι. 'Ιδεολογία. 'Αχαΐδς.	, 7—12
— Τὸ 'Ελληνικὸν 'Αστικὸν Ἄθαιον κατὰ τὴν τελευταίαν πεντηκοντηκοντοετίαν. (Συνέχεια καὶ τέλος). Κ. Δ. Τριανταφυλλοπούλου.	, 12—20

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Διὰ τὸ ἐσωτερικὸν ἑτησίως Δραχμαὶ 30
 » » ἐξωτερικὸν » Φρ. χρ. 30

Παρακαλοῦνται οἱ λαβόντες τὸ πρῶτον τεῦχος καὶ μὴ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ νὰ ἐπιστρέψωσι τοῦτο εἰς τὴν διεύθυνσιν, ἄλλως θέλουσι θεωρηθῆ ὡς ἀποδεχθέντες τὴν ἐγγραφὴν τῶν ὡς συνδρομητῶν.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Διευθυντής : Κ. Δ. ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΑΔΗΣ

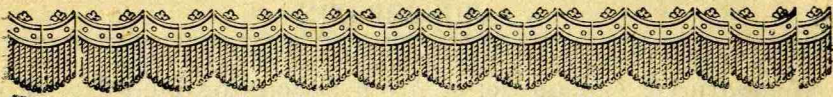
Διαχειριστής : ΚΩΝΣ. ΤΡΙΚΟΓΛΟΥ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΚΩΝ. Ι. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΥ. ΛΕΚΑ 7.

1922

Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΙΔΕΟΛΟΓΙΑ

Α

Τὴν ἐμφάνισιν τῆς Δημοκρατικῆς Ἐνώσεως ἐχαιρέτησε με ἀνακούφισιν ὁ διανοούμενος ἐν Ἑλλάδι κόσμος.

Σπεύδομεν νὰ προσθέσωμεν, ὅτι δὲν θέλομεν διὰ τοῦ ἄνω νὰ ὑποδηλώσωμεν, ὅτι σύμπας ὁ ἐν Ἑλλάδι διανοούμενος κόσμος ἐμπνέεται ἀπὸ δημοκρατικὰ ἰδεώδη, οὐδὲ κἂν, ὅτι ἡ δημοκρατικὴ ἰδεολογία ἔχει ὑπὲρ ἑαυτῆς τὴν πλειονότητα τῶν διανοουμένων. Τοιαύτη διαβεβαίωσις θ' ἀπῆται προηγουμένην ἐξακριβώσιν, ἥτις οὔτε εὐχερῆς οὔτε κἂν δυνατὴ εἶνε.

Τ' ἀνωτέρω λέγοντες ἐννοοῦμεν, ὅτι ὁ διανοούμενος κόσμος ἐν Ἑλλάδι, ἐχαιρέτησε μετ' ἀνακουφίσεως τὴν ἐμφάνισιν τῆς Δημοκρατικῆς Ἐνώσεως, διότι διαβλέπει ἐν αὐτῇ ἀγνὴν καὶ ἀνυστερόβουλον ἰδεολογίαν, ἔχουσαν τὸ θάρρος τῆς πεποιθήσεώς της, καὶ ἀξιοῦσαν—ὑπεράνω τῶν ἀτομικῶν ὑπολογισμῶν καὶ τῶν κομματικῶν διαστάσεων—νὰ θέσῃ ὑπ' ὄψιν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ὠρισμένα πολιτικά, κοινωνικά καὶ οἰκονομικά προβλήματα, ἐφ' ὧν νὰ προκαλέσῃ τὴν δημοσίαν συζήτησιν, ἐξ' ἧς κατ' ἐξοχὴν θέλει προκύψῃ ἡ διαφώτισις καὶ διαπαιδαγώγησις τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Ἄνάγκη οὐχ' ἦττον νὰ ἐξαρθῇ, ὅτι δὲν θέλομεν διὰ τούτων νὰ ὑποτιμήσωμεν τὴν σημασίαν καὶ σπουδαιότητα τοῦ διεξαχθέντος, διεξαγομένου, καὶ διεξαχθησομένου πολιτικοῦ ἀγῶνος πρὸς ἐπικράτησιν τῶν διὰ τῆς Αὐγουστιανῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1910 κυρωθεισῶν ἀρχῶν.

Ὁ ἀγὼν οὗτος δὲν εἶνε ἀγὼν ἀτομικῶν ὑπολογισμῶν, οὐδ' ἐπιτρέπεται νὰ καταβιβασθῇ εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν «κομματικῶν διαστάσεων».

Ἡ διὰ τοῦ ἀγῶνος ἐκείνου ἐπικράτησις τῶν ἀρχῶν τῆς

Αύγουστιανῆς ἐπαναστάσεως ἦτο ἡ ἔμπρακτος ἀπόδειξις τῆς ζωτικότητος τῆς Ἑλλάδος, ὑπῆρξε δὲ ὁ θεμέλιος λίθος τῆς δημιουργίας *Μεγάλης Ἑλλάδος «σεβαστῆς εἰς τοὺς φίλους τῆς καὶ τρομερᾶς εἰς τοὺς ἐχθρούς τῆς»*.

Τοῦ ἀγῶνος τούτου, ὅστις ἔθεσεν ἀντιμετώπους ἐν Ἑλλάδι δύο κόσμους, διαφόρους κατὰ τὴν διανόησιν, τὰς μεθόδους, τοὺς σκοποὺς, τὰς ἐλπίδας, τὸν *παλαιοκομματικὸν* καὶ τὸν *φιλελεύθερον*, οὐδεὶς τῶν ἐν τῇ Δημοκρατικῇ Ἐνώσει πολιτευομένων, οὔτε ἀπέστη οὔτε διενόηθη ποτὲ ν' ἀποστῆ, νῦν μάλιστα, ὁπότε διεπιστώθη τὸ οἰκτρὸν ναυάγιον, εἰς ὃ, μοιραίως, ὠδήγησε τὴν Μεγάλην ποτὲ Ἑλλάδα, ὃ, κακῇ μοίρᾳ, ἀναβιώσας διὰ τῶν ἐκλογῶν τοῦ προπαρελθόντος Νοεμβρίου παλαιοκομματισμός. Ὅθεν οὐδόλως ἄπορον ἂν οἱ ἐν τῇ Δημοκρατικῇ Ἐνώσει πολιτευόμενοι καὶ λοιποὶ διανοούμενοι εἶνε φιλελεύθεροι—*φιλελεύθεροι δημοκρατικοί*.

Ἐν τῇ Ἐνώσει ὁμως ταύτῃ, ἐν ἴσῃ μοίρᾳ καὶ μὲ ἴσα δικαιώματα, καταλέγονται καὶ ἄλλαι ὁμάδες, ὧν κύριον διακριτικὸν δὲν εἶνε αὕτη ἢ ἐκείνη ἢ ἐν τῷ πολιτικῷ ἀγῶνι ἰδεολογία, ἀλλὰ καθωρισμένον πρόγραμμα ἐπὶ ὠρισμένων οικονομικῶν ἰδίως προβλημάτων, ὁμάδες συνεργαζόμεναι μὲ τὴν δημοκρατικὴν φιλελευθέραν πολιτικὴν ὁμάδα, διότι θεωροῦσι, δικαίως, τὴν διάδοσιν τοῦ προγράμματος τῆς τελευταίας ταύτης καὶ τὴν ἐπικράτησίν τῆς, ὡς προαγούσας τὸν ἀντικειμενικὸν σκοπὸν τῆς ὑποστάσεώς των.

Τούτων τεθέντων καθορίζεται σαφῶς ἡ ἐμφάνισις τῆς Δημοκρατικῆς Ἐνώσεως, ὡς πολιτικῆς ἰδεολογίας, ἀνεξαρτήτου βεβαίως καὶ ὑπεράνω τῶν ὑφισταμένων μικροκομματικῶν διαμαχῶν, πλὴν ταυτοχρόνως ἐπικύρου τοῦ πολιτικοῦ ἀγῶνος κατὰ τοῦ παλαιοκομματικοῦ φαιουδαρχισμοῦ, ὃ ὁποῖος ἀπειλεῖ διὰ τελείας καταστροφῆς τὸ καθόλου Ἑλληνικὸν γένος, πολιτικῆς ἰδεολογίας μὲ σαφῶς καθωρισμένον πρόγραμμα, τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ὁποίου θέλει παντὶ σθένει ὑπερμαχήση.

Προσθετέον δ' ὅτι, ἂν οἱ ἐν τῇ Ἐνώσει δημοκρατικοὶ φιλελεύθεροι θεωρῶσι τὴν ἄμεσον ἐπικράτησιν τοῦ κόμματος τῶν φιλελευθέρων, ὑπὲρ ἧς ἐν τῇ πρώτῃ γραμμῇ μάχονται, ὡς ἐπιβαλλομένην πρὸς σωτηρίαν τοῦ Ἑλληνισμοῦ, τοῦτο

οὐδόλως σημαίνει, ὅτι τὴν ἐπικράτησιν τοῦ κόμματος τῶν φιλελευθέρων θέτουσιν ὡς τελικὸν αὐτῶν σκοπὸν.

Ὁ τελικὸς σκοπὸς των εἶνε καὶ ἔσεται ἀπώτερος, εἶνε δὲ ἡ τελεία ἐπικράτησις τῶν ἐν τῷ προγράμματι τῆς Ἐνώσεως ἐξαγγελτομένων δημοκρατικῶν ἀρχῶν, ὑπὲρ ἧς καὶ ἐν αὐτῷ τῷ κόμματι τῶν φιλελευθέρων καὶ ἐκτὸς αὐτοῦ θέλουσιν ἀγωνισθῆ.

Ἐν μὲν λέξει οἱ φιλελεύθεροι-δημοκράται εἶνε φιλελεύθεροι διότι εἶνε δημοκράται, δὲν εἶνε δὲ δημοκράται διότι εἶνε φιλελεύθεροι.

Τὴν ἐπικράτησιν δῆλα δὴ τοῦ κόμματος τῶν φιλελευθέρων δὲν θεωροῦσι σκοπὸν ἀλλὰ μέσον πρὸς ἐπικράτησιν τῆς δημοκρατικῆς αὐτῶν ἰδεολογίας.

Καὶ ὀρθῶς, διότι πρέπει νὰ ὁμολογηθῆ μετὰ παρρησίας, ὅτι πολλὰ ἐν τῇ γενικῇ κατευθύνσει τῶν δημοκρατικῶν ἰδεῶν συνετελέσθησαν ἤδη ὑπὸ τοῦ κόμματος τῶν φιλελευθέρων, αἱ δὲ παραδόσεις τοῦ κόμματος τούτου καὶ ἡ ζωογόνος ἐπίδρασις τοῦ παγκοσμίου κύρους Ἀρχηγοῦ του, θὰ ἐσημείου ἀσφαλῶς γενναϊότερα βήματα, ἂν ἡ δημιουργία τῆς Μεγάλης Ἑλλάδος δὲν ἀπερρόφα ἐξ ὀλοκλήρου σχεδὸν τὰς δυνάμεις των, καὶ ἂν τὸ ἔδαφος ἦτο μᾶλλον πρόσφορον πρὸς ριζικωτέρας βαθμιαίας μεταρρυθμίσεις.

Ἦδη ὁμως ἡ βραχυχρόνιος πλὴν πικρὰ πείρα, ἣν ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἀπεκόμισεν ἐκ τῶν προσφάτων ἐθνικῶν καταστροφῶν, θέλει ἀναμφιβόλως τὰ μέγιστα συντελέση πρὸς ἀπόσεισιν προλήψεων ἀναχρονιστικῶν, καταδειχθεισῶν πλέον τῶν ὀλεθρίων συνεπειῶν τῆς προσωπολατρίας, ἀντὶ τῆς ἐμμόνου προσηλώσεως εἰς τὰς ἰδέας καὶ ἀρχάς.

Τὰ ἐθνικὰ δυστυχήματα εἶνε, ὡς μαρτυρεῖ ἡ ἱστορία, οἱ μεγάλοι τῶν προωρισμένων νὰ ζήσωσι λαῶν διδάσκαλοι, καὶ εὖρον πάντοτε εὐχερέστερον πάσης ἐτέρας διδασκαλίας εὐθὺ τὴν πρὸς τὴν λαϊκὴν καρδίαν ὁδόν.

Λαὸς εὐφυῆς καὶ πλήρης σφρίγγους, ὡς ὁ Ἑλληνικὸς, δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ παραγνωρίσῃ ἐπὶ μακρότερον τὴν ἀρχήν, ἣν, ἐν τῇ μεσουρανήσει τῆς Γαλλικῆς μοναρχίας, διετύπωσεν αὐτὸς ὁ τότε Δελφὶν τῆς Γαλλίας, *καθ' ἣν οἱ θεσμοὶ καὶ τὰ δι' ὧν οὗτοι λειτουργοῦσι πρόσωπα εἶνε μέσα καὶ οὐχὶ σκοπὸς τοῦ Κράτους*.

Οὐδείς λογικῶς σκεπτόμενος θὰ τολμήσῃ νὰ ἰσχυρισθῇ, ὅτι ἡ Ἑλλάς ὀφείλει νὰ ὑπάρχῃ, ὅπως ἐν ταύτῃ λειτουργῶσιν ὀρισμένοι θεσμοί. Τοῦναντίον οἱ ἐκάστοτε θεσμοί, ὡς μέσα, ὀφείλουσι νὰ λειτουργῶσι μόνον ἐφ' ὅσον εἶνε χρήσιμοι διὰ τὴν Ἑλλάδα, ἧς σκοπὸς εἶνε ἡ πρόοδος καὶ ἡ εὐημερία **τοῦ καθόλου Ἑλληνικοῦ Ἔθνους.**

Μὲ τὸ βασικὸν τοῦτο μέτρον καλεῖται ὁ Ἑλληνικὸς λαός, μνήμων τοῦ παρελθόντος του, καὶ ἰσχυρὸς ἐν τῇ ἐλπίδι κρείσσονος αὔριου, νὰ σταθμίσῃ τὰ πράγματα καὶ ἐν τῇ διακρινούσῃ, συνήθως, τὰς μεγάλας μάζας ὀρθοφροσύνη, νὰ ἐπιβάλλῃ τοῖς πᾶσι τὴν ἀκολουθητέαν ὁδὸν πρὸς σωτηρίαν τοῦ καταρρέοντος σήμερον πανταχόθεν Ἑλληνισμοῦ.

Ἐπεὶ τῆς κατευθύνσεως ταύτης, τῆς κατευθύνσεως πρὸς τὴν ἀλήθειαν καὶ τὸ πραγματικὸν συμφέρον τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους, κατέρχεται ἡ ἀγωνιοθῆ ἢ Δημοκρατικὴ Ἐνωσις, ἀπέχουσα πάσης ἀναμίξεως προσώπων, καὶ ἀποβλέπουσα ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ἐπικράτησιν ὀρισμένων θεμελιωδῶν ἀρχῶν, ἀπαραιτήτων, κατ' αὐτήν, διὰ τὴν σωτηρίαν καὶ προαγωγὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους.

Ἐφ' ὅσον δὲ ἡ εἰρημένη Ἐνωσις ἔχει τὴν πίσιν ταύτην καὶ τὴν ψυχὴν, ἐφ' ὅσον ἔχει τὴν ἀκράδαντον πεποιθήσιν, ὅτι ἡ κοινὴ σωτηρία εὐρίσκειται εἰς τὰς χεῖρας τῶν πολιτῶν καὶ δὲν εἶνε προνόμιον τῶν ὀλίγων, ἐφ' ὅσον ἔχει τὴν στερεὰν ἀπόφασιν νὰ ἐπενεργήσῃ ἐπὶ τῆς ψυχῆς καὶ τῆς θελήσεως τοῦ λαοῦ, **θὰ ἀκουσθῇ, θὰ παλαίσῃ καὶ θὰ νικήσῃ, ὡς νικᾷ πάντοτε ἡ ἀλήθεια καὶ πᾶσα ἀνιδιοτελεῆς ἰδεολογία.**

ΑΧΑΙΟΣ

(Ἐπεὶ συνέχεια : Ἀνάλυσις τοῦ προγράμματος τῆς Δημοκρατικῆς Ἐνώσεως.)

Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΥΓΙΕΙΝΗ ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ

Η ΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Α'

Ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν ὑπῆρχε ἤδη καὶ πρὸ τῆς Συνθήκης τῶν Βερσαλλίων ὡς πρὸς τὴν Ἑγιεινὴν. Ἀπὸ τοῦ 1851 κατόπιν πρωτοβουλίας τῆς Γαλλίας συνέρχονται τὰ ἔθνη διὰ νὰ συζητήσῃσι τὰ μέτρα πρὸς καταπολέμησιν τῶν νόσων. Τῇ 1907 εἰς τὴν Διεθνῆ Διάσκεψιν τῆς Ρώμης ἀπεφασίσθη ἡ ἰδρυσις Διεθνoῦς Γραφείου Ἑγιεινῆς διὰ τὴν συγκέντρωσιν καὶ τὴν μελέτην ὄλων τῶν ζητημάτων τὰ ὅποια ἀφορῶσι τὴν Δημοσίαν Ἑγιεινάν. Τὸ Διεθνὲς αὐτὸ Γραφεῖον—Office International d'Hygiène Publique ἤρχισε τὰς ἐργασίας του τὸ ἐπόμενον ἔτος. Ἡ μόνιμος αὐτοῦ ἔδρα εἶναι οἱ Παρίσιοι. Διοικεῖται ἀπὸ Συμβούλιον, ἀποτελούμενον ἐξ ἀντιπροσώπων ὄλων τῶν τὴν Σύμβασιν τῆς Ρώμης τοῦ 1907 συνυπογραψάντων ἔθνῶν (Γαλλία, Ἀγγλία, Ἰταλία, Βέλγιον, Ὀλλανδία, Σερβία, Ἰσπανία, Πορτογαλλία, Σουηδία, Νορβηγία, Δανία, Ἑλλάς, Βουλγαρία, Τουρκία, Μονακό, Ρουμανία, Αἴγυπτος, Τῦνις, Ἀλγέριον, Μαρρόκον, Νότιος Ἀφρικὴ, Γαλλικὴ Δυτικὴ Ἀφρικὴ, Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι Ἀμερικῆς, Καναδάς, Μεξικόν, Ἀργεντινὴ, Βραζιλία, Χιλῆ, Περσὺ, Οὐρουγουάη, Βολιβία, Περσία, Ἰνδοκίνα, Αὐστραλία.)

Τὸ Συμβούλιον αὐτὸ εἶναι ἀληθὲς Διεθνὲς Ἰατροσυνέδριον. Συνέρχεται ἐν Παρίσι τοὺς δις τοῦ ἔτους, Ἀπρίλιον καὶ Ὀκτώβριον καὶ ἐξετάζει πᾶν ζήτημα ἀφορῶν τὴν Διεθνῆ Ἑγιεινάν.

Ὡς δεῖγμα τῆς ἐργασίας τοῦ Διεθνoῦς αὐτοῦ Ἰατροσυνεδρίου ἀναφέρω τὰ ἐν τῇ τελευταίᾳ συνόδῳ (Ὀκτώβριος 1921) συζητηθέντα θέματα. 1) Ἐκπόνησις σχεδίου Νέας Διεθνoῦς ὑγειονομικῆς Συμβάσεως διὰ τὴν καταπολέμησιν τῆς Χολέρας, Πανώλους, Κιτρινοῦ Πυρετοῦ, Ἐξανθηματικοῦ Τύφου, Εὐλογίας. 2) Συζήτησις διὰ τὴν προφύλαξιν ἀπὸ τὴν μετάδοσιν τοῦ Σπληνάνθρακος. 3) Συζήτησις διὰ τὴν καταπολέμησιν τῶν Τοξικομανιῶν, Κοκαῖνομανίας, Μορφινομανίας. 4) Μελέτη τῶν μέτρων τὰ ὅποια πρέπει νὰ ληφθῶσιν οὕτως ὥστε οἱ ἐξ ἑνὸς λιμένος ἀναχωροῦντες ναῦται συφιλιδικοὶ νὰ

δυνηθώσιν εις ἕτερον λιμένα, ὅπου προσεγγίζωσι, νὰ ἐξακλουθήσῃσι τὴν τοσοῦτον ἀναγκαίαν θεραπείαν. 5) Μελέτη νέων μέτρων διὰ τὴν καταπολέμησιν τῆς Ἐλονοσίας καὶ τῆς Φυματώσεως. 6) Ἐξέτασις τῆς συγχρόνου καταστάσεως τοῦ κόσμου ὡς πρὸς τὰς ἐπιδημίας.

Μεταξὺ τῶν μελῶν τοῦ Διεθνoῦς αὐτοῦ Ἱατροσυνεδρίου συγκαταλέγονται οἱ Καλμέτ, Μάδσεν, Καντακουζηνός (ἐπιφανῆς Ρωμοῦνος ἱατρός), Γκουζιέν, Γιόργκα κ.λ.π.

Ἀπὸ τῆς ἰδρύσεώς του τὸ ἔργον τοῦ Γραφείου τῆς Ὑγιεινῆς εἶναι μέγα. Ὅφειλεται σχεδὸν ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ἰκανότητα τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου του, καθ' ὅσον οἱ οἰκονομικοὶ αὐτοῦ πόροι δὲν εἶναι μεγάλοι. Τὸ ἔργον αὐτοῦ τοῦ Διεθνoῦς Ἱατροσυνεδρίου θὰ λάβῃ μεγαλειτέραν ἀκόμη σημασίαν ἂν γίνῃ δεκτὴ ἀπὸ τὰ διάφορα ἔθνη ἡ Νέα Διεθνῆς ὑγειονομικὴ Σύμβασις. Πράγματι ἡ τοιαύτη Σύμβασις διδῆι εἰς τὸ Office International μεγάλην σημασίαν, ἀφίνει εἰς αὐτὸ μέρος ἐνεργῶν σχεδὸν διὰ τὴν λήψιν τῶν μέτρων τὰ ὅποια ἐπιβάλλονται διὰ τὴν καταπολέμησιν διαφόρων ἐπιδημικῶν νόσων. Τὸ τοιοῦτον πνεῦμα τῆς νέας Διεθνoῦς ὑγειονομικῆς Συμβάσεως εἶναι ἀπότοκον τῆς γενικῆς κατευθύνσεως τῶν ἰδεῶν αἱ ὅποιαι ἐπικρατοῦν σήμερον. Πράγματι ζητεῖται ἡ εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἐδικῶν, τῶν ἱατρῶν, συγκέντρωσις τῶν τὴν Δημοσίαν Ὑγίαν ἀφορῶντων ζητημάτων. Συμβούλιον τὸ ὅποσον ἀποτελεῖται ἀπὸ μονίμους ἀντιπροσώπους ἀσχολουμένους εἰς τὴν ἱατρικὴν, ὑπὸ τὴν εὐρείαν τῆς λέξεως σημασίαν, γνωρίζοντας εἰδικῶς τὰ καθέκαστα τῆς ὑγιεινῆς καταστάσεως τοῦ κόσμου, ἀντιπροσώπους μεγάλης ἐπιστημονικῆς ἀξίας συνδεδεμένους πρὸς ἀλλήλους διὰ τῶν κοινῶν μελετῶν, καὶ τῆς ἰδίας ἀγάπης πρὸς τὴν Ἐπιστήμην, δὲν εἶναι δυνατὸν ἢ καὶ εἰς τὸ μέλλον νὰ ἐπιτελέσῃ τὸ ἔργον του—τὸ σπουδαιότερον ἔργον ἐν τῇ ἐξελίξει τῆς ἀνθρωπότητος.

Μολονότι συνυπέγραψε τὴν Σύμβασιν τῆς Ρώμης ἡ Ἑλλάς δὲν ἀντιπροσωπεύθη λίαν ἐνεργῶς εἰς τὸ Διεθνῆς αὐτὸ Ἱατροσυνέδριον.

Διωρίσθη ὡς ἀντιπρόσωπος μέλος τῆς Ἑλληνικῆς Πρεσβείας ἀπαξ ἢ δις ἂν δὲν ἀπατώμαι. Ἀλλὰ παρ' ὅλον τὸν ζῆλον τοιαύτη ἀντιπροσώπεισις ἰσοδυναμεῖ πρὸς μηδέν. Εἰς Συνέδριον τὸ ὅποσον λαμβάνει ὁσημέραι εἰδικὸν χαρακτῆρα χρειάζεται ἱατρός εἰδικὸς εἰς τὰ ζητήματα τῆς ὑγιεινῆς. Ἀφ' ἑτέρου ὁ ἀντιπρόσωπος πρέπει νὰ εἶναι μόνιμος (αὐτὸ ἀπαιτεῖ τὸ Office) καὶ νὰ μὴν ἀλλάζῃ μετὰ τὰς διπλωματικὰς μεταβολὰς. Ἀφίνω τὸ ὅτι πρέπει νὰ ἔχῃ καὶ κύρος ἐπιστημονικὸν πέραν τῶν ὅρων τῆς πατρίδος του, καὶ νὰ εἶναι προσωπικῶς ἢ ἐξ ἀκοῆς ὡς ἐκ τῶν ἐπιστημονικῶν του ἐργασίῶν γνωστὸς εἰς τοὺς συναδέλφους του. Διπλωματικὸς ὑπάλληλος παροδικός, μὴ γνωρίζων τὰ τῆς ὑγιεινῆς, μὴ ἔχων τὸ ἀπαιτούμενον ἐπιστημονικὸν κύρος, οὔτε δύναται πραγματικῶς νὰ ἐργασθῇ ὑπὲρ τῆς

Διεθνoῦς Δημοσίας Ὑγείας, δεικνύων ὅτι καὶ ἡ πατρίς του συμβάλλει εἰς τὸ μέγα αὐτὸ ἔργον, οὔτε αὐτὰ τὰ εἰδικὰ συμφέροντα τῆς πατρίδος του εἰς τὰ ζητήματα λήψεως Διεθνῶν ὑγειονομικῶν μέτρων δύναται νὰ ὑπερασπίσῃ.

Πρὸ τριῶν ἐτῶν διωρίσθη παρὰ τῷ Ἱατροσυνεδρίῳ αὐτῷ ὡς ἀντιπρόσωπος ὁ χειροῦργος καθηγητῆς κ. Φωκᾶς. Ὁ διακεκριμένος ὁμως ἐπιστήμων, ἰδὼν, ὅτι ἐξέφευγεν τῶν ἐδικῶν του γνώσεων αὐτὸ τὸ ἔργον παρητήθη, καὶ μοὶ ἔκαμε τὴν τιμὴν νὰ με προτείνῃ ὡς ἀντικαταστάτην, ἀναπτύσσων τοὺς λόγους τοὺς ὁποίους ἀνωτέρω ἐξέθεσα περὶ τῆς ἀνάγκης νὰ ἀντιπροσωπεύῃ ἡ Ἑλλάς ἀπὸ ἱατρῶν ἐμπειρῶν τῶν ζητημάτων ὑγιεινῆς καὶ γνωστῶν εἰς τοὺς συναδέλφους του. Ὁ τότε ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Πολίτης ἐδέχθη τὴν πρότασιν τοῦ κ. Φωκᾶ καὶ ὁ διάδοχος εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μπαλτατζῆς ἐπεκύρωσε τὸν διορισμόν.

Αἱ λέξεις διὰ τῶν ὁποίων ὁ πρόεδρος τοῦ Διεθνoῦς Ἱατροσυνεδρίου ἐχαίρεισε τὴν ἐπιστημονικὴν ἀντιπροσωπεύσιν τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὴν πρώτην συνεδρίαν, εἰς ἣν παρέστην, εἶναι ἀρκετὸν σχόλιον τῆς ἀνάγκης εἰδικῆς καὶ μονίμου ἀντιπροσωπεύσεως εἰς αὐτὸ τὸ πρῶτον Διεθνῆς Ἰδρυμα διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς ὑγείας τοῦ κόσμου.

B'

Ἐὰν ὑπῆρχε πραγματικῶς Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν. περιλαμβάνουσα ὅλα τὰ ἔθνη, καὶ ἔχουσα πραγματικὸν κύρος, τὸ Διεθνῆς Ἱατροσυνέδριον θὰ ἐγένετο Ἱατροσυνέδριον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν καὶ τὸ Διεθνῆς Γραφεῖον Ὑγιεινῆς θὰ ὑπήγετο εἰς αὐτὴν τὴν Κοινωνίαν ὡς εἶδος Ὑπουργείου Διεθνoῦς Ὑγείας.

Ἀλλὰ ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν δὲν περιλαμβάνει εἰμὴ ὀρισμένον ἀριθμὸν κρατῶν, ἢ ἐξελίξις τῆς ἀκόμη εἶνε ἀβέβαιος, διὰ τοῦτο μολονότι ἐζήτησε κατ' ἀρχὰς νὰ περιλάβῃ τὸ Διεθνῆς Γραφεῖον Ὑγιεινῆς καὶ τὸ διοικοῦν αὐτὸ Ἱατροσυνέδριον, εὐρέθη ἐνώπιον ἀρνήσεως.

Τὸ Διεθνῆς Ἱατροσυνέδριον εἶναι ὀργανισμὸς μόνιμος, ὁ ὁποῖος ἀπὸ πολλοῦ ἐργάζεται, ἔχει τὸ μέλλον του ἐξησφαλισμένον καὶ ἔχει ἐκτελέσῃ μέγα ἔργον. Εἶναι πρὸ πάντων ὀργανισμὸς ἀνεξάρτητος. Πᾶσα ἐξάρτησις καὶ εἰδικῶς ἀπὸ τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν θὰ ἦτο ἐπιβλαβής. Τοῦτο, ὡς καὶ ἄλλοι διπλωματικοὶ λόγοι, ἠμπόδισαν τὸ Διεθνῆς Γραφεῖον Ὑγιεινῆς νὰ δεχθῇ τὴν προσάρτησιν εἰς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν, ἢ ὅποια εἶχε ζητηθῇ ὑπὸ αὐτῆς τῆς Κοινωνίας. Ἡ Κοινωνία ὁμως τῶν Ἐθνῶν, θέλουσα νὰ ἐργασθῇ καὶ αὐτὴ διὰ τὴν Διεθνῆ Ὑγιεινήν, καὶ πρὸς τοῦτο, ἔχουσα ἀνάγκην Συμβουλευτικῶν σώματος ἐξ ἐπιστημόνων συνέστησεν ἰδιαιτέρον Συμβούλιον Ὑγιεινῆς τὸ «Προσωρινὸν Συμβούλιον Ὑγιεινῆς τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν».

Ἐπιθυμοῦσα ὁμῶς πάντως τὴν συνεργασίαν μετὰ τοῦ Διεθνoῦς Γραφείου περιέλαβεν εἰς τὸ Συμβούλιον αὐτῆς μέλη τοῦ Διεθνoῦς Ἱατροσυνεδρίου. Μεταξὺ τῶν δεκαπέντε μελῶν αὐτοῦ τοῦ Συμβουλίου ὄκτω —οἱ πλέον σημαίνοντες μεταξὺ τῶν ὁποίων ὁ πρόεδρος καὶ ὁ ἀντιπρόεδρος— ἀνήκουν εἰς τὸ Διεθνὲς Ἱατροσυνέδριον.

Μολογόντι δὲν συμπεριελήφθη μεταξὺ τῶν ὄκτω ἐκ τῶν 20 μελῶν τοῦ Διεθνoῦς Ἱατροσυνεδρίου, οἱ ὅποιοι ἐκλήθησαν εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν (ἢ ἐκλογή αὕτη ἐγένετο πολὺ πρὶν ἢ λάβω μέρος εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ Διεθνoῦς Ἱατροσυνεδρίου)—συνδεόμενος διὰ φιλικῶν δεσμῶν μετὰ τῶν σημαίνοντων ἐν αὐτῷ τῷ Συμβουλίῳ, ἠδυνήθη, ἐκ τῶν μετ' αὐτῶν συνομιλιῶν μου, ν' ἀντιληφθῶ τὸ πνεῦμα, ὑπὸ τὸ ὅποιον θὰ ἐργασθῶσι, πρὸ πάντων ἐν σχέσει πρὸς τὸ Διεθνὲς Ἱατροσυνέδριον.

Τὸ Διεθνὲς Ἱατροσυνέδριον μένει, ὡς τὸ κυρίως ἐπιστημονικὸν συμβουλευτικὸν σῶμα, διὰ τὰ ζητήματα τῆς προφυλάξεως τῶν νόσων ἐν τῷ κόσμῳ. Μένει ὡς Διεθνὲς κέντρον ὑγιεινῆς, ὑπὸ ἐπιστημονικὴν ἔποψιν.

Τὸ Συμβούλιον Ἱγιεινῆς τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ἐπειδὴ διαθέτει πολὺ μεγαλειότερα χρηματικὰ μέσα, χρησιμεύει περισσότερον ὡς Ἐκτελεστικὸν ὄργανον διαφόρων Διεθνῶν ὑγειονομικῶν μέτρων.

Δὲν ὑπάρχει ὁμῶς ἀμφισβόλια, ὅτι τὸ ἔργον αὐτῶν τῶν δύο Διεθνῶν Ὀργανισμῶν εἶνε πολὺ παράλληλον, καὶ παρ' ὅλα ὅσα μοι διαβεβαίωσε καὶ ὁ Πρόεδρος τοῦ Διεθνoῦς Ἱατροσυνεδρίου κ. Βιλς καὶ ὁ Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου Ἱγιεινῆς τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ἰατρὸς Μάθσεν, φίλος μου καὶ συνάδελφος εἰς τὸ Διεθνὲς Ἱατροσυνέδριον, μοι φαίνεται ὅτι αὐτὸς ὁ διπλοῦς Ὀργανισμὸς εἶναι μία ἄσκοπος σπατάλη δυνάμεων.

Γ'

Ἐτέρα ὄργανωσις Διεθνoῦς Ἱγιεινῆς εἶναι ὁ Σύνδεσμος τῶν Ἐρυθρῶν Σταυρῶν, τοῦ ὁποῦ ἔδρα εἶναι ἡ Γενεύη. Τοῦ Συνδέσμου αὐτοῦ τὸ ἔργον εἶναι ὀλίγον τι εἰδικώτερον, πρὸ πάντων ἐκτελεστικόν. Ὁ Σύνδεσμος ζητεῖ νὰ καταπολεμήσῃ τὰς νόσους, τὰς λυμαινομένας τὴν Ἀνθρωπότητα, στέλλων εἰδικὰς ἀποστολάς, μὲ φάρμακα καὶ ἄλλα ὕλικὰ μέσα, διαδίδων τὰς μεγάλας ἀρχὰς τῆς ὑγιεινῆς, διὰ διαλέξεων, βιβλίων κ.τ.λ. Ἀσχολεῖται ἐπίσης ἐπιστημονικῶς εἰς τὴν ὑγιεινὴν, ἐκδίδων θαυμάσιον περιοδικὸν τὴν «Διεθνῆ Ἐπιθεώρησιν τῆς Δημοσίας Ὑγείας. Τοῦ ὁποῦ ὁμῶς δυστυχῶς ἔπαυσεν ἡ δημοσίευσίς.

Δ'

Τέλος, ἕτερος Διεθνῆς Ὀργανισμὸς, εἰδικώτερος διὰ τὴν φυματιώσιν, ἀποτελεῖται ἀπὸ τὴν Διεθνῆ Ἐνωσιν κατὰ τῆς Φυματιώσεως. Τὸ ἱστορικὸν τῆς ἰδρύσεως τῆς Ἐνώσεως ταύτης εἶναι τὸ ἀκόλουθον:

Ἦδη, κατὰ τὰ ἔτη τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Πολέμου, ἐγένετο λόγος εἰς τοὺς Γαλλικοὺς καὶ Ἀγγλικοὺς ἐπιστημονικοὺς κύκλους—καὶ εἶχον τηρηθῆ ἐνήμερος αὐτοῦ τοῦ ζητήματος—περὶ ἰδρύσεως Διεθνoῦς Ὀργανισμοῦ διὰ τὴν καταπολέμησιν τῆς φυματιώσεως, ἣτις τόσον εἶχεν ἐξαπλωθῆ κατὰ τὸν πόλεμον. Αὐτὸς ὁ Διεθνῆς Ὀργανισμὸς θὰ ἀντικαθίστα τὸν παλαιὸν Διεθνῆ Σύνδεσμον κατὰ τῆς φυματιώσεως, ὁ ὅποιος εἶχεν ἔδραν τὸ Βερολίνον, ἦτο μᾶλλον Γερμανικὸς ἢ Διεθνῆς, καὶ εἰς οὐδὲν πρακτικὸν ἀποτελέσμα εἶχε καταλήξῃ.

Τῷ 1920, ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις ἐκάλεσε τὰ διάφορα Ἐθνη, ὅπως στείλωσιν Ἀντιπροσώπους εἰς Παρισίους, καὶ συσκεφθῶσι περὶ τῶν μέτρων τὰ ὅποια ἔπρεπε νὰ ληφθῶσι διὰ τὴν καταπολέμησιν τῆς φυματιώσεως.

Κατὰ τὴν Διάσκεψιν αὐτὴν τῶν Παρισίων ἀπεφασίσθη ἡ σύμπηξις μιᾶς Διεθνoῦς Ἐνώσεως κατὰ τῆς φυματιώσεως, τῆς ὁποίας ὁ σκοπὸς νὰ εἶναι ἡ μελέτη τῶν κατὰ τῆς φυματιώσεως προληπτικῶν μέτρων καὶ ἡ ἀνακοίνωσις αὐτῶν εἰς τὰς διαφόρους Κυβερνήσεις. Κατ' ἀρχὰς εἶχεν ἀποφασισθῆ, ὅπως ἡ Ἐνωσις λάβῃ καὶ ἐκτελεστικὸν χαρακτήρα, διαθέτουσα καὶ χρηματικὸς πόρους. Δυστυχῶς ὁμῶς ἡ ἐπιδημία οικονομίας, ἡ ὁποία κατέλαβεν ὅλας τὰς Κυβερνήσεις, ἠμπόδισε τὸν πλουτισμὸν αὐτῆς τῆς Ἐνώσεως καὶ διὰ τοῦτο, ὡς ἐκ τῆς τελευταίας Διασκέψεως τοῦ Λονδίνου ἐμφαίνεται, θὰ μείνῃ πάντοτε ἡ Ἐνωσις, ὡς ἐπιστημονικὸν Συμβουλευτικὸν σωματεῖον.

Ἀπὸ ὅλα τὰ ἀνωτέρω φαίνεται ἡ μεγάλη τάσις πρὸς διεθνοποίησιν τῆς μελέτης τῆς Ἱγιεινῆς.

Δυστυχῶς, μὲ ὅλα αὐτὰ τὰ Διεθνῆ σωματεία, ὑπάρχει μεγάλη διασκόρπησις δυνάμεων. Τὸ ἰδανικὸν θὰ ἦτο νὰ μείνῃ τὸ Διεθνὲς Ἱατροσυνέδριον, ὡς ἡ κυρίως ἐπιστημονικὴ ἀρχή, ἡ ἀποφασίζουσα περὶ τῶν μέτρων, τὰ ὅποια πρέπει νὰ ληφθῶσι διὰ τὴν Ἱγιεινὴν τοῦ κόσμου. Αἱ ἄλλαι Ἐνώσεις ἔπρεπε νὰ εἶχον μόνον ἐκτελεστικὸν χαρακτήρα, ἐξαρτώμεναι ἀπὸ τὸ Διεθνὲς Ἱατροσυνέδριον, χάρις εἰς τὸ ὅποιον, ἐν καὶ μόνον Σχέδιον δράσεως θὰ ὑπῆρχεν. Θὰ εἶχομεν οὕτω τὴν Ἐνότητα τῆς Ἀρχηγίας διὰ τὸν πόλεμον κατὰ τῶν ἐπιδημιῶν, ἐνότητα, ἣτις εἶναι ὅσον καὶ ἀναγκαῖα διὰ τὸν πόλεμον ἐν γένει. Εἰς αὐτὴν τὴν Διεθνῆ ὑγειονομικὴν κίνησιν, ἡ Ἑλλάς δὲν πρέπει νὰ μείνῃ ἀμέτοχος, ἀλλὰ δι' ἐπιτυχoῦς ἀντιπροσωπείας νὰ δεικνύῃ τὸ ἐνδιαφέρον τῆς εἰς τὸ μέγιστον αὐτὸ ἔργον τῆς Ἀνθρωπότητος.

Ὁφείλω νὰ ὁμολογήσω, ὅτι τὰ μέλη τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, μὲ τὰ ὅποια ἤλθον εἰς ἐπαφὴν δι' αὐτὸ τὸ ζήτημα Διεθνoῦς Ὑγιεινῆς, ὁ κ. Πολίτης, ὁ κ. Μπαλτατζῆς, ὁ κ. Στάης, ὁ κ. Ἀθανασάκης, ἔδειξαν μέγιστον ἐνδιαφέρον δι' ἐνεργὸν συμμετοχὴν τῆς Ἑλλάδος εἰς αὐτὰ τὰ ζητήματα.

Χρειάζεται ὅμως ἐντονωτέρα ἐπι προσπάθεια τῆς Κυβερνήσεως, ὅπως, καταπολεμοῦντες τὰς τὴν χώραν ἡμῶν λυμαινομένας νόσους, καὶ πρὸ πάντως τὴν Φυματίωσιν παρουσιάσωμεν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἔργον ἐνιαῖον Δημοσίας ὕγιεινῆς, χρειάζεται ἐπίσης ἐντονος προπαγάνδα ἡμῶν τῶν Ἰατρῶν διὰ τῆς διδασκαλίας μας, διὰ τῆς ἐνεργείας πλησίον τῶν Κυβερνῶντων, διὰ τοῦ τύπου καὶ διὰ διαλέξεων, ὅπως μεταδοθῶσιν εἰς τὴν χώραν μας αἱ Διεθνεῖς ἀρχαὶ ὕγιεινῆς.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Π. ΚΑΒΒΑΔΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΙΑΤΡΟΣ ΤΟΥ «ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ»

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΑΣΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΝ ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑΕΤΙΑΝ

ΥΠΟ

Κ. Δ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

Τέως καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου

(Συνέχεια ἐκ τοῦ Γ' τεύχους, σελ. 17—20.)

Νόμος τῆς 15 Φεβρουαρίου 1893 περὶ προστασίας τῶν βιομηχανικῶν καὶ ἐμπορικῶν σημάτων κατὰ τὴν γαλλικὴν νομοθεσίαν (Loi 23 Juin 1873 ect.)

Νόμος τῆς 16 Μαρτίου 1903 ἄρθρον 5 περὶ καταθέσεων εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ὑπὸ τὸ ὄρον τοῦ ἀναπαλλοτριώτου. Διάθεσις τοιαύτης καταθέσεως εἶναι ἄκυρος ἀπέναντι καὶ τῶν τρίτων.

B.

Ἐν ἔτει 1909 ἐξεργάγη ἀληθῆς κοινωνικὴ ἐπανάστασις ἐν Ἑλλάδι ἢ ὅποια ἐτεργατίσθη ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τοῦ δημοσίου δικαίου μὲ τὴν ἔτει 1911 τελειωθεῖσαν ἀναθεώρησιν τοῦ Συντάγματος. Ἐκτοτε ἀρχίζει

ἀλλεπάλληλος εἰσαγωγὴ κοινωνικῶν μετασχηματισμῶν καὶ μεταρρυθμίσεων, αἵτινες, ὡς εἰκός, ἐξεδηλώθησαν, εἰς μέγαν ἀριθμὸν νομοθετημάτων ἐκτεινομένων εἰς κάθε πεδίου τοῦ δικαίου. Αἱ μεταρρυθμίσεις αὗται ἀποχωρίζουν τὴν παρούσαν περίοδον ἀποτόμως ἀπὸ τὰς προηγουμένας, διότι ἡ μεταβολὴ δὲν ἐξωτερικεύθη, ὅπως ἀλλαγοῦ, βαθμηδὸν καὶ κατ' ὀλίγον, ἀλλ' ὑπῆρξε ἄμεσος ἀπόρροια κοινωνικῆς ταραχῆς, ἣτις ἐπηκολούθησε τὸ ἐπαναστατικὸν κίνημα.

Ἐνῶ ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ Βασιλείου μέχρι 1909 εἶχον ἐκδοθῆ περίπου 3400 νόμοι, ἀπὸ τοῦ 1909 ἕως σήμερον, ἦτοι εἰς διάστημα μιᾶς δεκαετίας, ἐξεδόθησαν νόμοι περίπου 2500.

Ἐξ αὐτῶν οἱ πλείστοι εἶναι, ὡς εἰκός, διοικητικῆς φύσεως. Ἀλλὰ καὶ δὲν ὑπάρχει κλάδος τῆς δικαστικῆς νομοθεσίας ὅστις νὰ μὴν ὑπέστη ἀλλοίωσιν. Οὕτω μεταρρυθμίσεις ἐγένοντο εἰς τὴν Πολιτικὴν Δικονομίαν, Ποινικὸν νόμον, Ποινικὴν Δικονομίαν. Ἀναθεώρησις εὐρεῖα ἐγένετο εἰς τὸν Ἐμπορικὸν κώδικα ἐπὶ τῇ βάσει κυρίως τῆς ἰταλικῆς ἐμπορικῆς νομοθεσίας. Περὶ αὐτῶν ὅλων δὲν δύναται νὰ γίνῃ ἐδῶ λόγος εἰδικός. Ἐπίσης ἀποχωρίζομεν τὴν πλουσίαν ἐργατικὴν νομοθεσίαν, ἣτις ἀποτελεῖ ἀντικείμενον ἰδιαιτέρας ἐξετάσεως ἐν τῷ παρόντι ἔργῳ. Περαιτέρω δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ἐξετασθοῦν οἱ μεταβατικοὶ νόμοι, οἱ λόγοι τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολέμου προκληθέντες μεταξὺ τῶν ὁποίων ξεχωρίζουν ὁ νόμος περὶ ἀπαγορεύσεως οἰκονομικῆς ἐπικοινωνίας μετ' ὑπηκόων ἐχθρικών κρατῶν καὶ ἡ πλουσία νομοθεσία περὶ αἰσχροκερδείας καὶ εἰδικῶς περὶ ἀναγκαστικῆς παραστάσεως τῶν ἐνοικιάσεων.

Ἐν τῇ ἐπισκοπῇ τῶν σπουδαιοτέρων ἀστικῶν νόμων θέλομεν ἀκολουθήσει τὸ παρ' ἡμῖν σύστημα τῆς εἰς πέντε τμήματα διαιρέσεως τοῦ ἀστικοῦ δικαίου.

I. Γενικαὶ Ἀρχαί.

Νόμος τῆς 5 Ἰανουαρίου 1914 περὶ τῆς ἐφαρμοστῆς νομοθεσίας ἐν ταῖς νέαις χώραις. Ἡ ἀστικὴ ρωμαϊκὴ νομοθεσία, ἣτις ἐν Ἑλλάδι ἰσχύει ὡς κοινὸν δίκαιον εἰσήχθη κατ' ἀρχὴν καὶ εἰς τὰς νέας χώρας, τὰς προσαρτηθείσας μετὰ τοὺς δύο βαλκανικοὺς πολέμους. Ἐξαιρητικῶς διετηρήθησαν ἐν ἰσχύϊ ὡς τοπικὸν δίκαιον:

Ὁ ἀστικὸς κώδιξ τῆς νήσου Σάμου, ἔτους 1900, καθρητισμένος κατὰ τὸ ἀνωτέρω μνημονευθὲν Νομοσχέδιον τοῦ 1874.

Ὁ ἀστικὸς κώδιξ τῆς νήσου Κρήτης, ἔτους 1903, περιέχων μόνον γενικὰς ἀρχάς, ἐμπράγματος καὶ ἐνοχικόν, συνεταγμένους κατὰ τὸ αὐτὸ νομοσχέδιον καὶ κατὰ τὸν Γερμανικὸν κώδικα τοῦ 1896.

Δεδομένου ὅτι ἰσχυεν ἤδη ἐν Ἑπτανήσῳ ὁ Ἰόνιος κώδιξ, ἔχομεν τὴν σήμερον ἐν Ἑλλάδι: 1ον) Τρεῖς τοπικοὺς κώδικας, 2ον) Κοινὸν δίκαιον, τὸ ρωμαϊκοβυζαντινόν, καὶ 3ον) Γενικὸν ἀστικὸν δίκαιον, ἀποτελούμενον ἀπὸ τοὺς νεωτέρους νόμους, οἵτινες ἐκδίδονται μὲ ἰσχύν

εις ὅλην τὴν Ἑλλάδα, οἱ ὁποῖοι δηλαδὴ καταγοῦν καὶ τὰ τοπικὰ δίκαια. Τοιοῦτοι εἶναι πάντες σχεδὸν οἱ νόμοι τῆς παρουσίας περιόδου.

Ἐν ἄρθρῳ 3 τοῦ ρηθέντος νόμου τῆς 5 Ἰανουαρίου 1914 κανονίζεται ἡ σχέσις τῶν τοπικῶν δικαίων πρὸς ἄλληλα καὶ πρὸς τὸ κοινὸν δίκαιον ὡς ἐξῆς: Ἡ σύγκρουσις λύεται ὡς ἐὰν ἐπρόκειτο περὶ συγκρούσεως ἡμεδαποῦ καὶ ἄλλοδαποῦ νόμου μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀποβλέπομεν εἰς τὴν κατοικίαν καὶ ἐκεῖ ὅπου ἐπὶ συγκρούσεως ἡμεδαποῦ καὶ ἄλλοδαποῦ νόμου θὰ ἀποβλέπομεν εἰς τὴν ἰθαγένειαν.

Διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ ἐπίσης, τὸ Μουσουλμανικὸν δίκαιον ὅσον ἀφορᾷ τὸν γάμον καὶ τὸ διαζύγιον τῶν Μουσουλμάνων ὡς καὶ τὸ Ἰσραηλιτικὸν δίκαιον ὅσον ἀφορᾷ τὰ αὐτὰ θέματα (ἡ ἑλληνικὴ νομοθεσία γνωρίζει μόνον τὸν θρησκευτικὸν γάμον).

Νόμος τῆς 21 Ἰουνίου 1914 περὶ σωματείων. Ἔως τότε τὸ κοινὸν ρωμαϊκὸν δίκαιον ἐγνώριζεν ὡς νομικὰ πρόσωπα ἢ σωματεῖα ἢ ἰδρύματα. Τῶν σωματείων ἡ ἰδρυσις ἦτο ἀπολύτως ἐλευθέρη. Ἦδη τὰ σωματεῖα διακρίνονται ἀπὸ τὸν νόμον εἰς ἀνεγνωρισμένα, τὰ μόνον ἀπολαύοντα νομικῆς προσωπικότητος, καὶ μὴ ἀνεγνωρισμένα. Διὰ τὰ τύχον ἀναγνωρίσεως πρέπει νὰ πληροῦν ὁρισμένους ὄρους ὑπὸ τοῦ νόμου προδιαγεγραμμένους (σύστημα τῶν ὄρων).

Τὰ σωματεῖα ὡς πρὸς τὸν σκοπὸν διακρίνονται εἰς ἀλληλοβοηθητικά, ἐπαγγελματικά καὶ ἄλλων σκοπῶν. Ἡ ρύθμισις τῶν ἐπαγγελματικῶν συνετέλεσεν εἰς τὴν σωματειακὴν ὀργάνωσιν τῶν βιομηχανικῶν ἔργων.

Ἀσαφῆς παραμένει ἡ θέσις τῶν μὴ ἀνεγνωρισμένων σωματείων. Ἡ εἰσηγητικὴ πρὸς τὴν Βουλὴν ἐκθεσις τὰ ἐξισώνει τελείως πρὸς ἀστικὰς ἐταιρείας, αἵτινες παρ' ἡμῖν στεροῦνται νομικῆς προσωπικότητος. Ἄλλ' ὅμως ἐκ τοῦ νόμου προκύπτει ὅτι στέκονται μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν ἀνεγνωρισμένων. Ὁ νόμος οὗτος εἶνε διεσκευασμένος ἐν μέρει ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ γαλλικοῦ τοῦ 1901 *sur les associations*. Ἀναγνωρίζει ἐπίσης τὴν ἰσχύϊ τῶν ὁμαδικῶν συμβάσεων ἐργασίας.

Νόμος τῆς 31 Δεκεμβρίου 1914 περὶ συνεταιρισμῶν. Ἰδιαιτέρως κανονίζεται ὑπὸ τοῦ νόμου τούτου ἡ νομικὴ προσωπικότης τῶν συνεταιρισμῶν. Ὁ νόμος διεσκευασμένος κατὰ τὴν αὐστριακὴν νομοθεσίαν, ἔδωκεν ὠθησιν εἰς τὴν διάδοσιν τῶν συνεταιρισμῶν.

Νόμος τῆς 27 Σεπτεμβρίου 1914 περὶ ἀφανείας. Ὁ νόμος εἶναι συντεταγμένος ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἐλβετικοῦ ἀστικοῦ κώδικος, ἄρθρα 35—38, 102.

Νόμος τῆς 27 Νοεμβρίου 1909 περὶ βραχυπροθέσμων παραγραφῶν καὶ νόμος τῆς 24 Μαρτίου 1910 ἐπὶ τῆς παραγραφῆς ἐν γένει. Ἀμφότεροι εἶναι συντεταγμένοι ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Γερμανικοῦ ἀστικοῦ κώδικος ἄρθρα 196, 197 (παραγραφὴ πενταετίας), 201, 206, 207, 211, 212, 210.

Νόμος τῆς 6 Ὀκτωβρίου 1912 περὶ ἀναστολῆς παραγραφῶν καὶ προθεσμῶν. Ὁ νόμος ὁρίζει ὅτι ἐν περιπτώσει ἐπιστρατεύσεως δύναται νὰ διατάσσεται διὰ Διατάγματος ἡ ἀναστολὴ οὐχὶ τοῦ χρόνου τῆς

παραγραφῆς κτλ. ἀλλὰ μόνον τῆς λήξεως αὐτῆς. Ἦτοι ἀναστέλλονται αἱ παραγραφαὶ μόνον ἐφ' ὅσον λήγουν κατὰ τὴν χρονικὴν διάρκειαν τῆς ἐπιστρατεύσεως.

II Ἐμπράγματον δίκαιον.

Νόμος τῆς 11 Δεκεμβρίου 1909 περὶ συγγραμμικῶν δικαιωμάτων θεατρικῶν ἔργων. Προστατεύεται ἡ πνευματικὴ ἰδιοκτησία τῶν τοιούτων συγγραμμάτων ἰσοβίως καὶ ἐπὶ τεσσαρακονταετίαν μετὰ τὸν θάνατόν των.

Σχέδιον γενικοῦ νόμου περὶ πνευματικῆς καὶ καλλιτεχνικῆς ἰδιοκτησίας, συντεταγμένον κατὰ τὴν Γαλλικὴν νομοθεσίαν (*Decret 1793* μέχρι *Loi 1910*) εὑρεται ὑπὸ τὴν ψῆφον τῆς Βουλῆς.

Νόμος τῆς 18 Ἀπριλίου 1918 περὶ ἀπολωλοτῶν πραγμάτων, συντεταγμένος κατὰ τὸν Γερμανικὸν ἀστικὸν κώδικα ἄρθρα 965 ἐπ.

Νόμος τῆς 13 Ἰανουαρίου 1910 περὶ μεταλλείων ἀντικαθιστῶν τὸν νόμον τοῦ 1861.

Νόμος τῆς 21 Ἀπριλίου 1918 περὶ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῆς εἰς τὸν ὀφειλέτην δυνάμει τῶν ρεόντων ὑδάτων.

Νόμος τῆς 29 Δεκεμβρίου 1917 περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως. Ὁ νόμος οὗτος μετὰ μακροῦς ἀγῶνας λύει τὸ ὀξύτατον ἀγροτικὸν ζήτημα.

III Ἐνοχικὸν δίκαιον.

Νόμος τῆς 23 Ἰουλίου 1911 περὶ συμβατικοῦ τόκου, τοκογλυφίας καὶ αἰσχροκερδείας, διεσκευασμένος κατὰ τὸν ὅμοιον αὐστριακὸν νόμον τῆς 28 Μαΐου 1881.

Αἱ περὶ συμβατικοῦ τόκου περιοριστικαὶ διατάξεις τοῦ ρωμαϊκοῦ δικαίου ἐθεωροῦντο κατηρηγμέναι δι' ἐθίμου. Ὑπὸ τὴν πνοὴν τῆς ἀτομιστικῆς ἀρχῆς τῆς ἀπολύτου ἐλευθερίας τῶν συμβάσεων ὁ συμβατικὸς τόκος ἦτο ἀπεριόριστος. Μόλις κατὰ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος αἰῶνος ἡ νομολογία τοῦ Ἀκυρωτικοῦ καθώρισεν ὡς ἀνήθικον καὶ στυγερῶς ἄκυρον τὴν συμφωνίαν πέραν τῶν 12 ο)ο εἰτησίως.

Ἦδη ὁ νόμος ὡς ἀνώτατον θεμιτὸν ὄριον ὁρίζει 9 ο)ο. Ἡ συνομολόγησις ἢ λήψις ἀνωτέρου τόκου εἶναι ἄκυρος καὶ τιμωρεῖται ὡς τοκογλυφία.

Περαιτέρω εἶναι ἄκυρος καὶ τιμωρεῖται ἡ αἰσχροκερδεῖα κατὰ τὰς πιστωτικὰς συμβάσεις ὑπὸ προϋποθέσεις οἷαι καὶ ἐν τῷ ρηθέντι αὐστριακῷ νόμῳ ἄρθρ. 1.

Ὡς ἀντιστάθμισμα τοῦ νόμου τούτου ἔρχεται ὁ νόμος τῆς 30 Νοεμβρίου 1911 «περὶ προστατευτικῶν μέτρων τῶν δανειστῶν» ἐναντίον δολίων ὀφειλετῶν. Ἡ σπουδαιότερα διάταξις τοῦ νόμου τούτου ἐγγωρίας κατασκευῆς εἶνε ὅτι ἀπαγορεύει εἰς τὸν ὀφειλέτην ἐπὶ ποινῇ νὰ καταστρέφῃ ἐπὶ βλάβῃ τῶν δανειστῶν τοῦ πράγματά του ἢ ν' ἀπαλλοτριώσῃ τὴν περιουσίαν του ἀνεὺ ἀνταλλάγματος ἰσοτίμου καὶ ἀξιοχρέου. Ὡς συνέ-

πεια τῆς τελευταίας ταύτης ἀπαγορεύσεως ὅμως δὲν εἶνε—ὁ νόμος σιγᾶ—ἢ ἀκροφύτης τῆς ἀπαλλοτριώσεως· ὡς πρὸς τὸ σημεῖον τοῦτο ἔξακολουθεῖ νομιζῶν ἰσθῦον τὸ δίκαιον τῆς Πανλιανῆς ἀγωγῆς.

Νόμος τῆς 6 Ἰουνίου καὶ νόμος τῆς 23 Ἰουλίου 1911. Αἱ αὐτῶν καταργοῦνται ἐκ τοῦ ρωμαϊκοῦ δικαίου ὁ Ἀναστασιανὸς νόμος καὶ τὸ Βελλειάνειον δόγμα μετὰ τῆς Νεαρᾶς 134 τοῦ Ἰουστινιανοῦ.

Νόμος τῆς 17 Ἀπριλίου 1910 περὶ ἀσφαλιστικῆς συμβάσεως καταχωρισθεὶς ὡς ἴδιον τμήμα τοῦ Ἐμπορικοῦ κώδικος, συντεταγμένος κατὰ μέγα μέρος ἐπὶ τῆ βάσει τοῦ Ἰταλικοῦ Ἐμπορικοῦ κώδικος ἄρθρ. 417—453.

Νόμος τῆς 16 Ἀπριλίου 1918 περὶ ἐμπορικῶν χρηματιστηρίων. Τὸ ἄρθρον 8 τοῦ νόμου τούτου, περιέχων 12 ἐδάφια, ὀρίζει πὼς θέλει προστατευθῆ ὅστις ἐξέπεσε παρὰ τὴν θέλησίν του ἀωνύμων τίτλων ἢ οὐτινος κατεστράφησαν οἱ ἀωνύμοι τίτλοι, μία περίπτωση (ἢ τελευταία), ἣτις ἐν Γαλλίᾳ διέπεται ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1348 ἐδ. 4 τοῦ ἀστικοῦ κώδικος. Ὁ νόμος συντάχθη κατὰ τὸν σχετικὸν γαλλικὸν νόμον τῆς 15 Ἰουνίου 1872, παραλειφθέντος ὅμως ἐν τῷ ἑλληνικῷ τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ γαλλικοῦ, ἢ προστασία ἐν Ἑλλάδι καταντᾶ προβληματική.

Νόμος τῆς 31 Δεκεμβρίου 1914 περὶ ἀποζημιώσεως τῶν παθόντων ἐργατῶν ἐξ ἀτυχήματος (risque professionell). Περὶ τούτου ἴδε τὸ εἰδικὸν ἄρθρον τοῦ κ. Λαμπίρη.

Νόμος τῆς 4 Δεκεμβρίου 1911 περὶ τῆς ἀστικῆς καὶ ποινικῆς εὐθύνης λόγῳ ἀτυχήματος ἐξ αὐτοκινήτου τὴν facultas alternativa νὰ ἀπαλλαγῆ τῆς ἀποζημιώσεως ἐγκαταλείπων τὸ αὐτοκίνητον εἰς τὸν παθόντα. Δυστυχῶς οὔτε ὁ νόμος οὗτος συνετέλεσεν εἰς περιορισμὸν τῶν ἐξ αὐτοκινήτων δυστυχημάτων, σχετικῶς πολλῶ περισσοτέρων ἐν Ἀθήναις ἢ εἰς ἄλλας μεγάλας πόλεις τῆς Εὐρώπης.

Νόμος τῆς 18 Ἀπριλίου 1918 περὶ ἐπιταγῆς. Ἴδου αἱ οὐσιωδέστεραι διατάξεις αὐτοῦ.

Ἡ ἐπιταγὴ δύναται νὰ ἐκδοθῆ μόνον ἐπὶ τραπεζίτου ἢ ἐπὶ νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου, ἰδίᾳ ταχυδρομικοῦ γραφείου (πρβλ. γαλλικοὺς νόμους τῆς 14 Ἰουνίου 1865 ἄρθρ. 8 τῆς 30 Δεκεμβρίου 1911. Ἡ ἐπιταγὴ ἐκδίδεται πληρωτέα μόνον ἐν ὄψει εἴτε ἐπ' ὀνόματι τοῦ δικαιούχου (ὀνομαστική) εἴτε εἰς διαταγὴν αὐτοῦ καὶ μεταβιβάζεται δι' ὀπισθογραφῆσεως. Ἡ ἐπιταγὴ δύναται νὰ εἶνε καὶ ἀωνύμος, ὅταν ἐξεδόθῃ ἐν τῇ ἄλλοδαπῇ καὶ εἶνε πληρωτέα ἐν Ἑλλάδι ἢ τανάπαλιν. Τιμωρεῖται ὅστις ἐν γνώσει ἐκδίδει ἐπιταγὴν ἐπὶ πληρωτοῦ, παρ' ᾧ δὲν ἔχει διαθέσιμον ἀντίκρισμα, ἢ ὅστις ἐν γνώσει ἐκδίδει μεταχρονολογημένην ἐπιταγὴν (πρβλ. γαλλικοὺς νόμους τῆς 19 Φεβρουαρίου 1874 ἄρθρ. 6 τῆς 2 Αὐγούστου 1917). Αἱ ἐξ ἐπιταγῆς σχέσεις λογίζονται ἐμπορικαὶ πράξεις.

Νόμος 24 Δεκεμβρίου περὶ ἱκανοποιήσεως τοῦ ἀδικηθέντος. Ἐκ πάσης κολασίμου πράξεως γεννᾶται, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικάζοντος ποινικοῦ δικαστηρίου, ἀξιώσεις ἐπὶ χρηματικῆν ἱκανοποίησιν διὰ ζήμιαν ἔστω καὶ μὴ περιουσιακῆν.

IV Οικογενειακὸν δίκαιον.

Νόμος τῆς 18 Ἀπριλίου 1918 περὶ ἐκποιήσεως προικῶν ἀκινήτων. Ἔως τώρα ἴσχυεν ἡ γνωστὴ ἀπαγόρευσις τοῦ ρωμαϊκοῦ δικαίου ν. Ὁ ἀνὴρ καίτοι κύριος τῆς προικὸς δὲν ἠδύνατο νὰ ἀπαλλοτριώσῃ τὰ προικῶν ἀκίνητα (ἀδιατίμητα) οὐδὲ συναινούσης τῆς γυναικὸς. Διὰ τοῦ νόμου τούτου ἐπιτρέπεται ἡ ἀπαλλοτριώσις εἰς τὸν ἄνδρα συναινούσης τῆς γυναικὸς καὶ ἀδείᾳ τοῦ δικαστηρίου ἐν περιπτώσει ἀνάγκης (καὶ ἀναφέρονται ὑπὸ τοῦ νόμου ἐνδεικτικῶς τοιαῦτα τινὰ θέματα) ἢ προφανοῦς ὠφελείας. Ὁ νόμος εἶναι συντεταγμένος ἐπὶ τῆ βάσει τοῦ Ἰταλικοῦ ἀστικοῦ κώδικος, ἄρθρα 1405 καὶ 1406 καὶ τοῦ Γαλλικοῦ ἀστικοῦ κώδικος ἄρθρα 1555, 1556, 1558.

ὑπὸ τὴν ψήφον τῆς Βουλῆς εὔρηται νομοσχέδιον περὶ διαζυγίου. Ἔως τώρα ὡς κοινὸν δίκαιον ἰσχύουν αἱ Νεραὶ 117 καὶ 134 τοῦ Ἰουστινιανοῦ. Τὸ νομοσχέδιον εἰσάγει λόγους διαζυγίου ἀπολύτου ἰσότητος δι' ἀμφοτέρους τοὺς συζύγους ἐπὶ τῆ βάσει τοῦ Ἑλβετικοῦ κυρίως κώδικος ἄρθρα 102, 137 ἐδ. μετὰ τὴν διαφορὰν ὅτι διὰ νὰ χωρήσῃ διαζυγίον ἀπαιτεῖται, ἐξαίρεσις τοῦ λόγου τῆς παραφροσύνης, πάντοτε πταῖσμα τοῦ ἐνὸς ἢ τοῦ ἑτέρου (ἄλλως ὁ Ἑλβ. κώδιξ ἄρθρον 142 ἐδ. 1). Ὁ χωρισμὸς ἀπὸ τραπεζῆς καὶ Κοίτης οὔτε νῦν ὑφίσταται οὔτε διὰ τοῦ νομοσχεδίου εἰσάγεται.

V Κληρονομικὸν δίκαιον.

Νόμος τῆς 14 Μαΐου 1911 περὶ διαθηκῶν. Ἔως τότε ἴσχυε περὶ διαθηκῶν νόμος τοῦ Καποδίστρια ἔτους 1830. Ὁ νέος νόμος περιέχει διατάξεις περὶ τῆς ἱκανότητος τοῦ διαθέτην καὶ τοῦ δωρεῖν αἰτία θανάτου, περὶ τῶν τύπων τῶν διαθηκῶν (ἀναγνωρίζει, ὡς καὶ πρὶν τὴν ἰδιόγραφον διαθήκην) καὶ κωδικέλλων καὶ περὶ ἀνακλήσεως αὐτῶν. Ὁ νόμος εἶναι συντεταγμένος ἐπὶ τῆ βάσει τῆς Γαλλικῆς καὶ Ἰταλικῆς νομοθεσίας.

Νόμος τῆς 20 Ἀπριλίου 1918 περὶ τοῦ ἐξ ἀδιαθέτου κληρονομικοῦ δικαιώματος τοῦ Κράτους. Ἔως τώρα τὸ Δημόσιον ἤρχετο συμφῶνως πρὸς τὸ Ἰουστινιάνειον δίκαιον μετὰ τοὺς ἐκ πλαγίου συγγενεῖς καλουμένους ἐπ' ἀπειρον, καὶ μετὰ τὸν ἐπιζῶντα τῶν συζύγων.

Ὁ νόμος οὗτος ἀποκόπτει τοὺς ἐκ πλαγίου συγγενεῖς μετὰ τὸν τέταρτον βαθμὸν εἰς τρόπον ὅστε εὐθὺς ἀμέσως ἔρχεται ὁ ἐπιζῶν τῶν συζύγων καὶ μετ' αὐτὸν τὸ Δημόσιον.

Ἐκ παραλλήλου βαίνει βαρεῖα σχετικῶς φορολογία τῆς κληρονομίας πλήττουσα καὶ αὐτὰ τὰ τέκνα ἀπὸ τοῦ 1914 δυνάμει εἰδικοῦ φορολογικοῦ νόμου.

ὑπὸ τὴν ψήφον τῆς Βουλῆς εὔρηται νομοσχέδιον περὶ τῆς ἐξ ἀδιαθέτου διαδοχῆς διὰ τοῦ ὁποῖου βελτιοῦται κυρίως ἡ θέσις τοῦ ἐπιζῶντος τῶν συζύγων. Ἔως τώρα, ἐφ' ὅσων ὑπάρχουν συγγενεῖς μέχρι τετάρτου βαθμοῦ, ὁ μὲν σύζυγος ἀποκλείεται γενικῶς, ἢ δὲ σύζυγος

συντρέχει μόνον ἂν εἶναι ἄπορος καὶ ἄπροικος εἰς μικρὸν ποσοστὸν συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν Νεαρῶν 53 καὶ 117 τοῦ Ἰουστινιανοῦ καὶ 106 Λέοντος τοῦ Σοφοῦ. Διὰ τοῦ νομοσχεδίου τούτου βελτιοῦται ἐπίσης ἡ ἐξ ἀδιαθέτου κλήσις τοῦ Ἰονίου κώδικος, καθ' ὃν εἰς πολλὰς περιπτώσεις τὰ θέλα ἐπονται τῶν ἀρρένων. Καταργοῦνται ἐπίσης διὰ τοῦ αὐτοῦ νομοσχεδίου αἱ πειναὶ τῆς δευτερογαμίας.

Δι' ἄλλου νομοσχεδίου ἐπίσης ἐκκρεμοῦς εἰς τὴν Βουλὴν καταργεῖται ὁ Φακίδιος νόμος, ὅστις ἤδη διὰ τῆς Νεαρᾶς 1 τοῦ Ἰουστινιανοῦ εἶχεν ἀποβάλλει τὸν ἀναγκαστικὸν του χαρακτήρα.

Τέλος ἡ μᾶλλον σημαντικὴ ὑπὸ κατασκευὴν καινοτομία εἶναι ἡ παρασκευὴ τοῦ ἀστικοῦ κώδικος. Ἐν ἔτει 1911 κατεστάθη εἰδικὴ ἐπιτροπὴ, ἣτις ἐντὸς τοῦ ἐρχομένου ἔτους πρέπει νὰ παραδώσῃ ἕτοιμον τὸ προσχέδιον πλήρους καὶ ἐνιαίου δι' ὅλην τὴν Ἑλλάδα ἀστικοῦ κώδικος. Ἡ ἐργασία γίνεται κατ' ἀπόφασιν, ἐγκριθεῖσαν ἐν ἔτει 1911 ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν, ἐπὶ τῇ βάσει κυρίως τοῦ Γερμανικοῦ κώδικος διὰ τὴν ὁμοιότητα τοῦ ἐν αὐτῷ δικαίου πρὸς τὸ ἰσχυρὸν ἐν Ἑλλάδι ρωμαϊκὸν δίκαιον. Ἀλλὰ τὸ ὅλον προσχέδιον, ὅπερ ἐν πολλοῖς ἀκολουθεῖ καὶ τὴν Γαλλικὴν νομοθεσίαν ὡς καὶ τὸ ἰταλικόν, ἐλβετικὸν καὶ ἰδίᾳ τὸ οὐγγρικὸν νομοσχέδιον ἔτους 1913, πιθανώτατα δὲν θέλει μείνει κατὰ τὴν ἀναθεώρησιν ἀνεπλήραστον ἀπὸ τὸν κώδικα τῶν ἐσχῶν τὸν συντασσόμενον ὑπὸ τοῦ Comité pour l' union législative entre les nations alliées et amies, οὗτινος μετέχει καὶ ἡ Ἑλλάς.

Αὗται εἶναι αἱ σπουδαιότεραι ἐκ τῶν γενομένων καὶ τῶν ὑπὸ μελέτην μεταρρυθμίσεων τοῦ ἀστικοῦ δικαίου τῆς τελευταίας δεκαετίας.

Γ.

* Ἀπὸ ἀπόψεως μορφῆς ἐξεταζομένη ἡ τμηματικὴ αὕτη νομοθετήσις δὲν παρουσιάζει τελείως ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα. Ὅσοι νόμοι ἰδίως διετυπώθησαν εἰς τὰ ὑπουργικὰ γραφεῖα ἐν σπουδῇ καὶ χωρὶς τεχνικὴν βοήθειαν, παρουσιάζουν ἀνώμαλον μορφήν, πολλὰ ἐνὰ καὶ ἀσαφῆ σημαία, ἰδίᾳ δὲ δυσχερῶς προσαρμόζονται πρὸς τὸ ἄχρῳ τοῦδε κρατοῦν δίκαιον. Ἡ προσαρμογὴ αὕτη ἄλλως εἶνε δυσχερεστάτη διότι ἐν καὶ τὸ αὐτὸ κείμενον πρέπει νὰ προσαρμοσθῇ εἰς τὸ κοινὸν ρωμαϊκὸν δίκαιον καὶ εἰς τρεῖς τοπικοὺς κώδικας.

* Ἀπὸ ἀπόψεως οὐσίας ἐξεταζόμενοι οἱ ποικίλοι οὗτοι νόμοι παρουσιάζουν μεγάλην διαφορὰν χαρακτήρος ἔναντι τοῦ προηγουμένου δικαίου.

Μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἡ ἑλληνικὴ ἀστικὴ νομοθεσία ἔφερεν ἀποκλειστικῶς ἀτομιστικὸν χαρακτήρα. Πράγματι, ὅπως ἐρημευθῆ τὸ Ἰουστινιάνειον δίκαιον ὡς σύγχρονον ὑπὸ τῆς Ἱστορικῆς Σχολῆς—ἣτις καὶ ἐν ἐφαρμογῇ ἐπέδρασε μεγάλως ἐν Ἑλλάδι—ἐμφανίζει τὴν αὐτὴν περίπου κατεύθυνσιν οἷαν καὶ ὁ Ναπολεόντειος κώδιξ: Ἀμφότερα τὰ δίκαια ἀπέρρευσαν ἐξ ὁμοίων περίπου οικονομικῶν καταστάσεων, ἀπὸ τὴν τῆς ἐλευθέρας ἀνταλλαγῆς καὶ τὴν τῆς χρηματικῆς οἰκονομίας καὶ

συνεπῶς δὲν ἐπροστάτεον εἰμὴ τὴν κεκτημένην ἰδιοκτησίαν, ἐλάχιστα δὲ ἢ ὅπως τὸ Ἰουστινιάνειον δίκαιον, οὐδόλως ἐπρονόουν περὶ τοῦ σπουδαιότερου συντελεστοῦ τῆς παραγωγῆς, περὶ τῆς ἐργασίας.

Τὸν ἀντίκτυπον τοιαύτης καθαρᾶς ἀτομιστικῆς ἰδιωτικῆς νομοθεσίας ἠσθάνθη ἡ Ἑλλάς ὑπὸ δύο διαφόρους ἀπόψεις. Κατ' ἀρχάς, ἦτοι μέχρι τῶν μέσων καίτι πλεῖον τοῦ παρελθόντος αἰῶνος ὁ ἀνομιστικὸς χαρακτήρ τοῦ δικαίου τῶν κειμένων τῆς ἤρχετο εἰς σύγκρουσιν πρὸς τὴν πατριαρχικὴν μορφήν τῆς κυριαρχοῦσης ἀγροτικῆς ἑλληνικῆς οἰκογενείας ἣτις ἀπετέλει κοινωνικὸν καὶ οἰκονομικὸν ὄργανισμὸν συμπαγῆ καὶ αὐθύπαρκτον ὑπὸ τὴν ἀπόλυτον ἐξουσίαν τοῦ ἀρχηγοῦ αὐτῆς, καταπνίγοντος τὴν ἀτομικὴν ἐλευθερίαν τῆς βουλήσεως, ἣν καθιέρουν τὰ κείμενα. Ἐπειτα ὅμως ὅταν, κατ' ἀκολουθίαν κοινωνικῶν προόδων καὶ οἰκονομικῶν μετασχηματισμῶν, ἐχαλαρώθη καὶ σὺν τῷ χρόνῳ, ἰδίᾳ εἰς τὰ ἐμπορικὰ, καὶ ναυτικὰ κέντρα, ἐξέλιπεν ἡ πατριαρχικὴ οἰκογένεια, κατέστη ἔκδηλος καὶ ἔτη μᾶλλον αἰσθητὴ ἡ μονομερὴς τῆς κεκτημένης ἰδιοκτησίας προστασία ἐπὶ βλάβῃ τῶν οἰκονομικῶν ἀσθενεστέρων τάξεων.

Εἰς τὴν κατεύθυνσιν ταύτην οὐκ ὀλίγον συνετέλεσεν καὶ ἐδῶ ὅτι πανταχοῦ τῆς Ἡπειρωτικῆς Εὐρώπης: Ἡ στενῶς ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κειμένων μόνον, καὶ δὴ, ὡς τὰ πολλά, κειμένων ἀρχαίων, ἐργαζομένη ἐρημνευτικὴ μέθοδος, ἣτις ἐν Ἑλλάδι εὑρίσκειν εἰρηνοϊκὴν ἐπικουρίαν εἰς τὸ ἐπιβλαβές τῆς ἔργον ἰδιαιτέρως εἰς μίαν πολιτικὴν δικονομίαν ἀφορήτου τυπικότητος καὶ πολυτελείας διαδικαστικῆς, εἰς τὴν ὁποίαν οὐχὶ σπανίως ὁ ἀσθενὴς κατεποντίζετο μαζί με τὸ οὐσιαστικὸν του δικαίου.

* Ἐναντι τοιαύτης καταστάσεως ἡ νομοθετικὴ κίνησις τῆς τελευταίας δεκαετίας ἐμφανίζει κολοσσιαίαν διαφορὰν. Αἱ τρεῖς θεμελιώδεις ἀρχαὶ τοῦ ἀτομιστικοῦ δικαίου τοῦ παρελθόντος αἰῶνος ὑπέστησαν αἰσθητὸν περιορισμὸν καὶ ἀπάμβλυσιν:

* Ἡ ἀρχὴ τῆς ἐλευθερίας ἐν τῇ συμβάσει μετὰ τὴν ἐργατικὴν νομοθεσίαν, τὸν περιορισμὸν τοῦ τόκου καὶ τὸν νόμον τῆς αἰσχροκερδείας.

* Ἡ ἀρχὴ τῆς ἰδιοκτησίας ὡς ἀπαραβιάστου θεσμοῦ μετὰ τὸν νόμον περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ὑπὲρ ἀκτημόνων καὶ μετὰ τοὺς νόμους περὶ παρατάσεως τῶν ἐνοικιάσεων.

* Ἡ ἀρχὴ τοῦ κληρονομικοῦ δικαιώματος μετὰ τὸν περιορισμὸν τῆς ἐξ ἀδιαθέτου διαδοχῆς μέχρι τοῦ δ' βαθμοῦ καὶ μετὰ τὴν βαρεῖαν φος ρολογίαν κληρονομιῶν καὶ κληροδοσιῶν.

Καὶ ἐν γένει, ἂν ρίψῃ τις ἐν βλέμμα βαθύτερον εἰς ὅλους τοὺς νόμους αὐτοὺς τῆς τελευταίας δεκαετίας, εὐκόλα διακρίνει ὅτι σχεδὸν ὅλοι, ὅχι μόνον οἱ τοῦ ἰδιωτικοῦ δικαίου, ἀλλὰ καὶ τοῦ ποινικοῦ δικαίου καὶ τῶν δύο δικονομιῶν, συγκρατοῦνται μετὰ μίαν καὶ τὴν αὐτὴν γραμμὴν, διαπνέονται ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης, ἀπὸ μίαν κατάδηλον προσπάθειαν προστασίας τῶν ἀσθενεστέρων στοιχείων ἐν τῷ ἀγῶνι τῆς ζωῆς καὶ ἐν γένει εἰσαγωγῆς εἰς τὸ δίκαιον ἀνωτέρων ἠθικῶν ρευμάτων.

Ἐκ παραλλήλου τέλος πρὸς τὸν ριζοσπαστικὸν χαρακτῆρα τῆς νομοθεσίας τῆς περιόδου ταύτης—ἡ ὁποία εἰρήσθω ἐν παρόδῳ συνήνητησε καὶ συναντᾷ ἰσχυρὰν ἀντίδρασιν—δὲν ἦτο δυνατόν εἰμὴ καὶ ἡ ἐρμηνευτικὴ μέθοδος νὰ ὑποστῇ ἐπιρροὴν εὐεργετικὴν. Ἡ φιλελευθέρα κίνησις ἐν τῇ ἐρμηνείᾳ ἢ ἀναπτυχθεῖσα ἐν τῇ Δυτικῇ Εὐρώπῃ ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ παρελθόντος αἰῶνος εὗρε πρόσφορον ἔδαφος ἐν Ἑλλάδι κατ' αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν περίοδον καὶ ἐπηρεάσε τὴν τε θεωρίαν καὶ τὴν νομολογίαν, ἰδίᾳ τῶν κατωτέρων δικαστηρίων.

Κ. Δ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ALLIANCE FRANÇAISE
ÉCOLE PRATIQUE
DE LANGUE FRANÇAISE

ANNÉE SCOLAIRE 1921—1922

- I.—Cours complet d'Études françaises.*
II.—Préparation aux Facultés et aux Écoles supérieures de France.
III.—Préparation au Certificat d'Études française de l'Université de Paris.
IV.—Cours du soir.

Les Cours ont lieu au Siège social de l'ALLIANCE FRANÇAISE
101, boulevard Raspail, Paris (VIe)

Πληροφορίαι Ἀκαδημίας 3

GOUVERNEMENT GÉNÉRAL DE L'ALGÉRIE

DIRECTION DE L'AGRICULTURE, DU COMMERCE ET DE LA COLONISATION

INSTITUT AGRICOLE
D'ALGERIE
A MAISON-CARRÉE-ALGER

Πληροφορίαι Ἀκαδημίας 3

ACADÉMIE COMMERCIALE
POUR LES
ÉTUDIANTS ÉTRANGERS
ORGANISÉE PAR LA
CHAMBRE DE COMMERCE DE PARIS
À L'ÉCOLE
DES HAUTES ÉTUDES COMMERCIALES

(Reconnue par l'État—Décret du 22 juillet 1890)

108, boulevard Malesherbes - 43, rue de Tocqueville

Πληροφορίαι Ἀκαδημίας 3

ΚΙΟΥΝΑΡ ΛΑΪΝ

(CUNARD LINE)

Η ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ ΑΤΜΟΠΛΟΪΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

Ἐξυπηρετοῦσα διὰ τῶν μεγαλειέρων καὶ καλλιτέρων ἀτμοπλοίων τῆς παγκοσμίου Ναυτιλίας γραμμὰς ἐμπορικὰς καὶ ἐπιβατικὰς ἀπὸ πᾶσαν τὴν ὑφήλιον.

ΤΟ ΑΤΜΟΠΛΟΙΟΝ "ΑΚΥΙΤΑΝΙΑ,,

ἐστὶν τὸ μεγαλειότερον καὶ πολυτελέστερον ταχυδρομικὸν ἀτμόπλοιο.

ΤΟ ΑΤΜΟΠΛΟΙΟΝ "ΜΑΥΚΕΤΑΝΙΑ,,

ἐστὶν τὸ ταχύτερον ἀτμόπλοιο τῆς παγκοσμίου ναυτιλίας

ΕΝ ΑΝΑΤΟΛΗ Η ΕΤΑΙΡΙΑ ΔΙΑΤΗΡΕΙ ΤΑΣ ΕΞΗΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΓΡΑΜΜΑΣ

Νέας Ῥόρκης—Πειραιῶς Ταχυδρομικὴ ἐξυπηρετουμένη διὰ μεγάλων πολυτελῶν ὑπερωκεανείων ὧν ἕξ νεωτάτου τύπου 25.000 τόννων ἕκαστον καθελκύσθησαν ἤδη προοριζόμενα διὰ τὴν γραμμὴν ταύτην.

Νέας Ῥόρκης—Πειραιῶς—Θεσ)νέκης—Κωνσ)πόλεως
Λίβερπουλ—Πειραιῶς—Θεσσαλονέκης—Κων)πόλεως
Λονδίνου—Πειραιῶς—Θεσσαλονέκης—Κων)πόλεως
Ἀμβέρσης—Πειραιῶς—Θεσσαλονέκης—Κων)πόλεως

ΓΕΝΙΚΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΔΙ' ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΟΥΛΗΣ ΑΘΗΝΑΙ - ΠΕΙΡΑΙΕΨ - ΠΑΤΡΑΙ

Γραφεῖα ἐν Πειραιεῖ: 60 Φίλωνος

CUNARD LINE

La plus grande compagnie de vapeurs servie par les plus grands et meilleurs paquebots de la navigation mondiale.

Lignes commerciales et pour passagers a travers le globe

Le s)s "ΑΚΥΙΤΑΝΙΑ,, est les plus grand et plus perfectionné courrier—postal

Le s)s "ΜΑΥΚΕΤΑΝΙΑ,, est le plus rapide vapeur de la navigation mondiale.

AU LEVANT LA COMPAGNIE RESERVE ACTUELLEMENT LES LIGNES SUIVANTES: NEW YORK—LE PIRÉE, service postal servi par les grands et luxueux transatlantiques parmi lesquels 6 du plus récent modèle de 29.000 tonnes chaque, qui ont été lancés spécialement pour cette ligne.

NEW YORK—LE PIRÉE—SALONIQUE—CONSTANTINOPLE
LIVFRPOHL—LE PIRÉE—SALONIQUE—CONSTANTINOPLE
LONDRES—LE PIRÉE—SALONIQUE—CONSTANTINOPLE
ANVERS—LE PIRÉE—SAMONIQUE—CONSTANTINOPLE

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΟΥΛΗΣ Le Pirée—Athènes—Patras

BUREAUX au Pirée 60, Philonon

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΞ ΟΛΟΚΛΗΡΟΥ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ ΔΡΧ. 48.000.000

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΑΘΗΝΑΪΚΗ,,

Ὑποκαταστήματα

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ: Ἀθήναι, Ἀργίονον, Ἀνδριανούπολις, Ἀργοστόλιον, Βόλος, Ἡράκλειον, Θεσσαλονίκη, Ἰωάννινα, Καβάλλα, Καλάμαι, Λάρισα, Λήμνος (κάστρον), Μιτυλήνη, Πάτραι, Πειραιεύς, Ρέθυμνος, Σάμος (Ἰαθὴ καὶ Καρλόβασι), Σμύρνη, Σύρος, Τρίπολις, Χαλκίς, Χανία, Χίος.

ΕΝ ΚΩΝ/ΠΟΛΕΙ: Γαλατᾶ, Σταμπούλ.

ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ: Ἀλεξάνδρεια, Κάιρον, Πόρτ-Σάϊδ.

ΕΝ ΚΥΠΡΩ: Λεμεσός, Λευκωσία.

ΕΝ ΑΓΓΛΙΑ: Λονδίνον, Μάντσεστερ.

Ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν:

Ἐτελεῖ προεξοφλήσεις ἐμπορικῶν γραμματίων καὶ εἰσπράξεις τοιούτων ἐν Ἑλλάδι καὶ τῷ Ἐξωτερικῷ.

Ἀγοράζει καὶ πωλεῖ ξένα νομίσματα καὶ χαρτονομίσματα.

Ἐκδίδει πιστωτικὰς ἐπιστολάς καὶ ἀναλαμβάνει τὴν ἀπανταχοῦ ἀποστολὴν χρηματικῶν ποσῶν διὰ τηλεγραφικῶν ἢ ταχυδρομικῶν ἐντολῶν.

Ἀνοίγει πιστώσεις ἐπὶ φορτωτικῶν.

Λέγεται χρεώγραφα πρὸς φύλαξιν ἀγοράζει καὶ εἰσπράττει τοκομερίδια ὡς καὶ κληρωμένα εἰς τὸ ἄρτιον χρεώγραφα ἔκτει χρηματιστικὰς ἐντολάς δέχεται ἀνεξόδως ἐγγράφας εἰς νέας ἐκδόσεις καὶ ἐν γένει ἐκτελεῖ πᾶσαν ἐπὶ χρεωγράφων ἐργασίαν.

Χορηγεῖ πιστώσεις ἐπὶ ἐμπορευμάτων ὡς καὶ ἐπὶ ἐνεχύρω χρεωγράφων.

Ἀνοίγει τρέχοντας λογαριασμοὺς καὶ δέχεται χρηματικὰς καταθέσεις ἐν ὄψει καὶ ἐπὶ προθεσμίᾳ, εἰς Δραχμάς καὶ ξένα Νομίσματα.

Ἐχει εἰδικὴν ὑπηρεσίαν Ταμιευτηρίου ἐπὶ τόκῳ 40 ο ἑτησίως.

Ἐχει εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ κοινοῦ, ὑπὸ πάντας τοὺς ἐπιθυμητοὺς ὁρους ἀσφαλείας, ὑπηρεσίαν ἐνοικιάσεως χρηματοκιβωτίων ἐν τῷ θησαυροφυλακίῳ τῆς, ἐπὶ ἐνοικίῳ ἀπὸ Δρχ. 20.— κατὰ τριμηνίαν καὶ ἄνω. Δύο εἰδικαὶ κλειδε- παραδίδονται εἰς ἕκαστον ἐνοικιαστήν δι' ὧν οὗτος καὶ μόνον δύναται ν' ἀνοίξῃ τὸ ὑπ' αὐτοῦ ἐνοικιασθὲν χρηματοκιβώτιον.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ 17/30 ΙΟΥΝΙΟΥ 1921

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

Μετρητά ἐν τῷ Ταμείῳ, παρὰ Τραπεζαίαις, εἰς Ἐν- τοκα Ταμειακὰ Γραμμάτια καὶ Τοκομερίδια . . .	Δρχ. 213.068.815.55
Διαθέσιμα παρὰ Τραπεζαίαις Ἐξωτερικοῦ . . .	» 111.138.489.99
Συναλλάγματα καὶ Ἐπιταγαὶ πρὸς εἰσπραξίν . . .	» 24.167.072.78
Προεξοφλήσεις καὶ Προκαταβολαὶ ἐπὶ Γραμματίων . . .	» 24.900.733.33
Δάνεια καὶ Λ/σμοί: Ἡγγυημένοι διὰ χρεωγράφων . . .	» 26.859.529.29
» » » δι' ὑποθήκης	» 3.964.483.39
» » » διὰ διαφορῶν ἐγγυήσεων	» 52.526.909.12
Προκαταβολαὶ ἐπὶ φορτωτικῶν καὶ ἐμπορευμάτων . . .	» 75.179.584.07
Τρέχοντες λογαριασμοὶ	» 98.103.865.34
Χαρτοφυλάκιον Χρεωγράφων	» 11.630.864.02
Συμμετοχαὶ εἰς ἐπιχειρήσεις	» 1.425.685.—
Καταστήματα Τραπεζῆς	» 8.463.590.54
Κτήματα ἐξ ἀναγκαστικῶν ἐκποιήσεων	» 5.053.342.39
Ἐγκαταστάσεις, Ἐπιπλα, Χρηματοκιβώτια, κλπ.	» 35.—
	<u>Δρχ. 656.482.999.81</u>

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ

Κεφάλαιον Ἐταιρικόν	Δρχ. 48.000.000.—
» Ἀποθεματικόν Τακτικόν	» 2.400.000.—
» » Ἐκτακτόν	» 2.600.000.—
Καταθέσεις ὄψεως	» 274.220.085.07
» προθεσμίας	» 118.031.747.73
» εἰς ἐγγύησιν	» 32.989.657.96
Ταμειυτήριον	» 39.353.374.72
Τρέχοντες λογαριασμοὶ	» 89.675.041.99
Ἄνταποκριταὶ Ἐξωτερικοῦ	» 15.282.246.56
Ἐπιταγαὶ πληρωτέαι	» 20.032.100.79
Μερίσματα πληρωτέα παρελθούσης χρήσεως	» 2.445.697.—
Προμέρισμα τοῦ 1921, ἀπηλλαγμένον φόρου καθαρᾶς προσόδου (Μερίματος)	» 2.400.000.—
Κέρδη καὶ Ζημίαι. Ὑπόλοιπον εἰς Νέον διὰ τὴν Β' ἕξαμηνίαν	» 9.053.047.99
	<u>Δρχ. 656.482.999.39</u>

Ο ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Ι. Κ. ΗΛΙΑΣΚΟΣ

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΤΟΥ ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΥ
Α. Μ. ΛΕΒΟΥΝΗΣ

“ΑΘΗΝΑΪΚΗ”

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ καταβεβλημένον Δρ. 3.000.000

Ἀσφάλειαι Πυρός, Χαλάσεως Πολέμου

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα, Αἴγυπτον, Τουρκίαν καὶ νήσους
Αἰγαίου Πελάγους.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1912

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὑποκαταστήματα ἐν Πειραιεὶ Πάτραις, καὶ Σύρω

Κεφάλαιον καταβεβλημένον Δρ. 10.000.000.—

Ἀποθεματικά » 1.483.233.25

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΕΜΠΕΙΡΙΚΟΣ ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Εἰδικαὶ ὑπηρεσίαι δι' ἀπάσας ἐν γένει τὰς Τραπεζικὰς ἐργασίας.
Καταθέσεις ὑπὸ τοὺς καλλιτέρους ὄρους.

Ἴδρυσις καὶ ὀργάνωσις Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν καὶ συμμετοχὴ εἰς
τοιαύτας.

Ἀντιπρόσωποι εἰς πάσας τὰς Χώρας τοῦ κόσμου διὰ συναλλαγὰς
Τραπεζικὰς, Οἰκονομολογικὰς, Ἐμπορικὰς καὶ Ναυτιλιακὰς.

ΟΙΝΟΙ

ΜΑΡΚΟ

ΛΕΥΚΟΙ

ΚΑΙ

ΕΡΥΘΡΟΙ

ΕΠΙΤΡΑΠΕΖΙΟΙ

ΕΙΣ ΦΙΑΛΑΣ

ΚΟΝΙΑΚ

“ΒΟΤΡΥΣ”

Παλαιὸν ἀπόσταγμα οἴνων

ἀπαράμιλλον.

Πωλεῖται εἰς ὅλα τὰ κέντρα

καταναλώσεως.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1905

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΟΛΟΣΧΕΡΩΣ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ ΦΡ. 25.000.000

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ & ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ

ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΣΜΥΡΝΗ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ, ΚΑΪΡΩ
ΜΙΤΥΛΗΝΗ, ΣΕΡΡΑΙΣ, ΖΑΓΑΖΙΚ.

ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΠΡΟΕΞΟΦΛΗΣΕΙΣ ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΙΩΝ.

ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΑΙ ΕΠΙ ΧΡΕΩΓΡΑΦΩΝ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ.

ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ ΕΝΑΝΤΙ ΦΟΡΤΩΤΙΚΩΝ.

ΕΚΛΟΣΙΣ ΕΠΙΤΑΓΩΝ ΕΠΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ.

ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΩΝ ΚΑΙ ΑΞΙΩΝ.

ΑΓΟΡΑ ΚΑΙ ΠΩΛΗΣΙΣ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ.

ΠΙΣΤΩΤΙΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΙΚΑΙ ΕΝΤΟΛΑΙ.

ΕΝΤΟΛΑΙ ΠΛΗΡΩΜΩΝ.

ΦΥΛΑΞΙΣ ΤΙΤΛΩΝ.

ΕΝΟΙΚΙΑΣΙΣ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΩΝ ΘΗΣΑΥΡΟΦΥΛΑΚΙΟΥ.

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΝ ΟΨΕΙ ΚΑΙ ΕΠΙ ΠΡΟΘΕΣΜΙΑ, ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ ΚΑΙ
ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ.

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ.

ΩΣ ΚΑΙ ΠΑΣΑΝ ΑΛΛΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ ΤΡΑΠΕΖΙΚΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1893

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΞ ΟΛΟΚΛΗΡΟΥ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ ΔΡΧ. 48.000.000

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ : "ΑΘΗΝΑΪΚΗ."

Υποκαταστήματα

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ : 'Αθήναι, 'Αργίνοι, 'Αθριανούπολις, 'Αργουστόλιον, Βόλος, 'Ηρά-
κλειον, Θεσσαλονίκη, 'Ιωάννινα, Καβάλλα, Καλάμαι, Λάρισα, Δήμος :
Κάσιρον, Μυκίληνη, Πάτραι, Πειραιεύς, Ρέθυμνος, Σάμος : Βαθύ και Καρ-
λόβασι, Σμύρνη, Σθρος, Τρίπολις, Χαλκίς, Χανιά, Χίος.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ : Γαλατά, Σταμπούλ.

ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ : 'Αλεξάνδρεια, Κάιρον, Πορτ-Σαΐδ.

ΕΝ ΚΥΠΡΩ : Λεμεσός, Λευκωσία.

ΕΝ ΑΓΓΛΙΑ : Λονδίνον; Μάντσεστερ.

'Ανταποκρίται καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα καὶ εἰς τὰς κυριωτέρας
πόλεις τοῦ Κόσμου.

ΕΚΤΕΛΕΙΤΑΙ ΠΑΣΑ ΤΡΑΠΕΖΙΚΗ ΕΝ ΓΕΝΕΙ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΟΡΟΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΝ

Ἐκὸς 18)1 Ἰουλίου 1921

Εἰς Δραχμάς	Εἰς Συνάλλαγμα ἐπὶ :
'Ἐν ὄψει. πρὸς 3 0/10	Λονδίνον ἐν ὄψει. . . πρὸς 5 0/10
Μὲ 15 ἡμέρων προειδο- ποίησιν » 3 1/2 0/10	ἐπὶ προθεσμίᾳ 6 μην. » 5 1/2 0/10
'Ἐπὶ προθεσμίᾳ 6 μην. » 4 0/10	Παρισίων ἐν ὄψει. . . » 3 1/4 0/10
» » 1 ἔτους » 4 1/2 0/10	ἐπὶ προθεσμίᾳ 6 μην. » 4 1/4 0/10
» » 2 ἐτῶν » 5 0/10	» » 1 ἔτους » 4 1/2 0/10
» » 5 » » 5 1/2 0/10	» » 2 ἐτῶν » 5 0/10
ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ	Νέας Ὑόρκης ἐν ὄψει » 3 1/2 0/10
μέχρι Δρχ. 3.000 πρὸς 4 0/10	'Ιταλίας ἐν ὄψει . . . » 2 1/2 0/10

ΓΕΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ἡ Γενική Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δέχεται καταθέσεις ὑπὸ
τοὺς κάτωθι ὄρους :

Εἰς Δραχμὰς

Ἐν ὄψει	πρὸς 3 0/10
Μὲ 15θήμερον προειδοποίησιν	» 3 1/2 0/10
Μετὰ 6 μῆνας	» 4 0/10
Μετὰ 1 ἔτος	» 4 1/2 0/10
Μετὰ 2 ἔτη	» 5 1/4 0/10
Ἄνω τῶν 2 ἐτῶν	» 5 1/2 0/10

Εἰς ξένα νομίσματα

Ἐν ὄψει ἐπὶ Λονδίνου	πρὸς 5 1/4 0/10
» » » Παρισίων	» 3 1/2 0/10
» » » Ν. Ὑόρκης	» 3 0/10
» » » Ἰταλίας	» 3 0/10

ΛΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΕΤΑΙΡΙΑ ΑΝΩΝΥΜΟΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΥΠὸ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΟΜΑΔΟΣ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥΧΩΝ

Κεφάλαιον Μετοχικόν Δρ. 1,500,000.—
Ἀποθεματικὰ Ἐκτακτὰ καὶ Τακτικὰ 8,537,223.15

ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ : ΔΙΟΝ. ΛΟΒΕΡΔΟΣ

Ἡ Λαϊκὴ Τράπεζα ἐκτελεῖ ἀπάσας τὰς Τραπεζικὰς ἐργασίας μὲ
τοὺς καλυτέρους ὄρους. ἔχει Ἀνταποκριτὰς εἰς ὅλας τὰς πόλεις τῆς
Ἑλλάδος καὶ τὸ Ἐξωτερικόν.

Δέχεται καταθέσεις ὑπὸ τοὺς ἐξῆς ὄρους :

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΑΠΟΔΟΤΕΑΙ ΕΙΣ ΠΡΩΤΗΝ ΖΗΤΗΣΙΝ

Εἰς τὸ Ταμειυτήριον μέχρι Δραχ. 5,000 μὲ τόκον 4 0/10	
Εἰς Δραχμὰς	πρὸς 2 1/2 0/10
Ἐπὶ Λονδίνου τοῦκ	» 4 1/2 0/10
» Παρισίων »	» 4 0/10
» Ν. Ὑόρκης »	» 3 0/10
» Ἰταλίας »	» 2 1/2 0/10
» Βερολίνου »	» 1 0/10

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΠΙ ΠΡΟΘΕΣΜΙΑ ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ

Μὲ 15θήμερον προειδοποίησιν	πρὸς 3 0/10
Δι' ἓν ἔτος	» 4 1/2
Διὰ δύο ἔτη	» 5 0/10
Διὰ τέσσαρα ἔτη	» 5 1/4 0/10

ΤΡΑΠΕΖΑ ΧΙΟΥ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις

53 Σταδίου 33

ΑΚΤΙΝΑ

ΑΘΗΝΑΣ

2-48—ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΡ. 2, 000.—

ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ » 8,077.85

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Πρόεδρος

Σύμβουλοι

Ν. Γ. ΠΑΣΠΑΤΗΣ

Φ. Α. ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗΣ

Α. Γ. ΠΑΣΠΑΤΗΣ

Α. Μ. ΚΑΛΒΟΚΟΡΕΣΗΣ

Π. ΚΑΤΣΟΓΙΑΝΝΗΣ

ΟΡΟΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΝ ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ

Ἐν ὄψει	πρὸς 3 1/2 0/10	Ταμειυτήριον μέχρι Δραχ. 4,000 πρὸς 4 0/10
Ἐπὶ προθεσ. 3 μηνῶν	» 4 0/10	
» » 6 »	» 4 1/2 0/10	
» » 1 ἔτους	» 5 0/10	
» » 2 ἔτ. καὶ ἄνω	5 1/2 0/10	

Π. Γ. ΜΑΚΡΗΣ & ΣΙΑ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ-ΕΞΑΓΩΓΗ

ΑΘΗΝΑΙ, ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 3. ΤΗΛΕΦ. 475
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, ΝΟΤΑΡΑ 64. " 287

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΗΣ

ASIATIC PETROLEUM CO L^{TD}

ΔΙΑΡΚΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ
ΒΕΝΖΙΝΗΣ, ΠΕΤΡΕΛΑΙΩΝ, ΟΥΡΥΚΤΕΛΑΙΩΝ

ΥΠΟΠΕΚΤΟΡΕΙΑ ΕΙΣ ΤΑΣ ΚΥΡΙΩΤΕΡΑΣ ΠΕΛΕΙΣ ΤΗΣ ΠΑΛΑΙΑΣ ΚΑΙ ΝΕΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΩΝ ΕΓΓΑΙΡΕΙΩΝ

WESTERN ELECTRIC COMPANY
BELL TELEPHONE MANUFACTURING COMPANY
OTIS ELEVATOR COMPANY

ΑΠΟΘΗΚΗ ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΛΕΦΩΝΙΚΩΝ ΕΙΔΩΝ
ΣΥΝΕΡΓΕΙΩΝ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΣΚΕΥΩΝ

ΑΠΟΘΗΚΗ ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΩΝ ΕΙΔΩΝ

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ

FARBENFABRIKEN
VORM.

FRIEDR. BAYER & CO

ΑΠΟΘΗΚΗ ΧΑΡΤΟΥ

ΧΑΡΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟΣ. ΧΑΡΤΗΣ ΓΡΑΦΗΣ
ΧΑΡΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΟΣ

ΜΕΛΑΝΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΑΙ